

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie C · número 125

Comissió de Salut

Sessió 7, dia 29 de novembre de 2018

Presidència de la I. Sra. M. Assumpció Laïlla i Jou

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Proposta de resolució sobre l'endometriosi (retirada) 250-00033/12	4
Sol·licitud de compareixença de representants dels sindicats de metges que convoquen una vaga a partir del 26 de novembre de 2018 perquè informin de les raons de la convocatòria i de l'estat de les negociacions amb el Govern 356-00272/12	5
Proposta de resolució sobre la realització d'una auditoria externa amb relació a les llistes d'espera sanitàries 250-00031/12	10
Proposta de resolució sobre la presència d'un anestesista a les intervencions oftalmològiques de l'Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona 250-00034/12	15
Proposta de resolució sobre el Codi risc de suïcidi 250-00287/12	18
Proposta de resolució sobre la implantació del Codi risc de suïcidi amb perspectiva de gènere 250-00042/12	19
Proposta de resolució sobre l'accés a dispositius per a mesurar la glucosa en persones diabètiques 250-00048/12	23
Proposta de resolució sobre els concursos públics de restauració del Departament de Salut 250-00050/12	26
Proposta de resolució sobre les clíniques odontològiques iDental 250-00242/12	29
Proposta de resolució sobre l'estafa de les clíniques odontològiques iDental 250-00375/12	31
Compareixença de representants dels sindicats de metges que convoquen una vaga a partir del 26 de novembre de 2018 per a informar de les raons de la convocatòria i de l'estat de les negociacions amb el Govern 357-00164/12	36

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 7 de la CS

La sessió de la Comissió de Salut (CS) s'obre a les deu del matí i deu minuts. Presideix M. Assumpció Laïlla i Jou, acompanyada de la secretària, María del Camino Fernández Riol, i del secretari en funcions Martín Eusebio Barra López. Assisteix la Mesa la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Hi són presents els diputats David Mejía Ayra, Blanca Victoria Navarro Pacheco, Alfonso Sánchez Fisac i Jorge Soler González, pel G. P. de Ciutadans; Lluís Guinó i Subirós, Saloua Laouaji Faridi, Montserrat Macià i Gou, Antoni Morral i Berenguer, Josep Riera i Font, Mònica Sales de la Cruz i Francesc Ten i Costa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Anna Caula i Paretas, Najat Driouech Ben Moussa, Gemma Espigares Tribó i Noemí Llauredó Sans, pel G. P. Republicà; Assumpta Escarp Gibert i Marta Moreta Rovira, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió el president del sindicat Metges de Catalunya, Jordi Cruz Llobet, acompanyat del secretari general del sindicat, Josep Maria Puig Marí.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre la realització d'una auditoria externa amb relació a les llistes d'espera sanitàries (tram. 250-00031/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 28, 18; esmenes: BOPC 133, 12).

2. Proposta de resolució sobre el servei de pediatria de vint-i-quatre hores a Sant Cugat del Vallès (tram. 250-00032/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 28, 20; esmenes: BOPC 133, 12).

3. Proposta de resolució sobre l'endometriosis (tram. 250-00033/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 28, 21; esmenes: BOPC 133, 13).

4. Proposta de resolució sobre la presència d'un anestesista a les intervencions oftalmològiques de l'Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona (tram. 250-00034/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 28, 22; esmenes: BOPC 133, 13).

5. Proposta de resolució sobre la implantació del Codi risc de suïcidi amb perspectiva de gènere (tram. 250-00042/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 28, 31; esmenes: BOPC 133, 16).

6. Proposta de resolució sobre el Codi risc de suïcidi (tram. 250-00287/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 126, 83; esmenes: BOPC 164, 22).

7. Proposta de resolució sobre l'accés a dispositius per a mesurar la glucosa en persones diabètiques (tram. 250-00048/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 28, 38; esmenes: BOPC 133, 17).

8. Proposta de resolució sobre els concursos públics de restauració del Departament de Salut (tram. 250-00050/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 28, 40).

9. Proposta de resolució sobre les clíniques odontològiques iDental (tram. 250-00242/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 106, 45; esmenes: BOPC 153, 13).

10. Proposta de resolució sobre l'estafa de les clíniques odontològiques iDental (tram. 250-00375/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 172, 10).

La presidenta

Comencem la Comissió de Salut, en sessió ordinària.

I abans de començar amb l'ordre del dia una prèvia: hi han substitucions en aquesta comissió, per part dels grups parlamentaris? Tots són titulars? Hi ha alguna substitució? (*Algú diu: «Jo que sàpiga som els diputats que...» Rialles.*) La resta? (*Pausa.*) Perfecte.

Doncs, llavors, comencem amb la Comissió de Salut, amb l'ordre del dia ordinari.

El senyor Soler em demana la paraula per...?

Jorge Soler González

Després d'escoltar la lletrada, ben bé no ho sé. Jo hauria dit «qüestió d'ordre», però com que ella diu que no, doncs per fer tres comentaris previs abans d'aquesta comissió, senyora presidenta.

La presidenta

Doncs té trenta segons. Si els pot explicar, si us plau...

Jorge Soler González

Necessitaré trenta segons per a cadascun, però aniré ràpid. Miri, en primer lloc és per anunciar que, com hem comentat amb vostè abans de començar la comissió, la proposta número 2, la que fa referència al servei de pediatria de Sant Cugat, donat que ara hi ha canvis, en aquests moments, punyents i que s'estan negociant coses que afecten aquesta proposta de resolució, doncs, ens han demanat ajornar-ho. Crec que és raonable i donada aquesta cordialitat..., la primera era aquesta, ajornar-ho i avisar els companys que ajornem aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Perfecte.

Jorge Soler González

La segona... Segueixo?

La presidenta

Queda ajornat el punt 2 de l'ordre del dia.

Jorge Soler González

Sí.

Proposta de resolució sobre l'endometriosis (retirada)

250-00033/12

La segona qüestió fa referència a anunciar que retirem la proposta de resolució 3, que fa referència a l'endometriosis. Aquesta petició, quan la vaig registrar, doncs, estava contextualitzada a fer un canvi. Entenem que la conselleria, doncs, ha anunciat canvis fermes en aquesta qüestió. Encara no estan absolutament implementats, però jo crec que és suficient motiu per no començar un debat amb alguna cosa que està en curs. Per tant, anunciar que retirem la proposta 3.

La presidenta

Un segon, senyor Soler, que tal com em feia veure la lletrada no es posposen ni es retiren, sinó que es modifica l'ordre del dia de la comissió actual. El número 2 es posarà a l'ordre del dia en una propera comissió, i la 3 sí que queda retirada, i això si la comissió hi està d'acord, perquè és un canvi de l'ordre del dia. (*Veus de fons.*) La que es retira sí, però la que s'ha de tornar a posar a l'ordre del dia d'una propera comissió..., que saben que l'ordre del dia és potestat de la presidència i de la Mesa, eh?, en qualsevol cas...

Sol·licitud de compareixença de representants dels sindicats de metges que convoquen una vaga a partir del 26 de novembre de 2018 perquè informin de les raons de la convocatòria i de l'estat de les negociacions amb el Govern

356-00272/12

I ara ja el tercer punt, si us plau...

Jorge Soler González

Sí, i el tercer, final, és anunciar que Ciutadans, en la meua persona, hem presentat fa uns minuts una sol·licitud de compareixença en aquest Parlament, donada l'excepcionalitat...

Bé, primer, atenint-me a l'article 54.4 i al 58 i substanciació al 83.3, donat que estem en una setmana absolutament excepcional sanitàriament..., hi ha una vaga, avui és el quart dia, tenim constància que ara mateix s'estan continuant les negociacions amb els convocants –ahir vam veure les imatges davant d'aquest Parlament–; Ciutadans creu, i segurament és compartit amb molts dels membres d'aquesta cambra, que aquesta és una qüestió essencial ara mateix a Catalunya. Nosaltres no podem entendre que la salut i el sistema sanitari, el que està passant, no sigui una qüestió essencial, que en aquesta comissió alguns fa, doncs, crec que ja tres anys que estem avisant, anunciant i alertant de canvis, alguns inclús aprovats en aquesta comissió amb consens.

Llavors, bé, entenem que aquí cal fer uns pactes, no solament dels convocants amb el Govern, sinó ara mateix amb tots els partits polítics. La nostra proposta és absolutament propositiva –hem utilitzat aquesta via legal, però, sincerament, m'agradaria que fos de consens–: és demanar que la Mesa, doncs, es reuneixi per valorar aquesta petició, que va dirigida a la Mesa de la comissió, però, en definitiva..., si ens hi poguéssim sumar molts, perquè ara mateix sé que hi ha una companya que també volia demanar una qüestió en aquest sentit. Seria demanar que quan s'apropi aquesta vaga aquí, doncs, fer entrar alguns dels seus representants, que ens informin a la comissió, amb la tele oberta, amb els micros, que puguem fer un debat constructiu, propositiu, i que la ciutadania de Catalunya vegi que també aquesta Comissió de Salut s'interessa pel que ara mateix és una qüestió essencial a Catalunya, que és donar solució efectiva, real i honesta als problemes del sistema sanitari.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. En aquest cas, ara... (*Assumpta Escarp Gibert demana per parlar.*) Sí, disculpi, senyora Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies. No, havia demanat també la paraula simultàniament a la que demanava el diputat Soler perquè em semblava que valia la pena constatar que és difícil començar una Comissió de Salut amb tota la normalitat..., i jo crec que nosaltres hem de fer les propostes de resolució que avui hi han sobre la taula, però quan estem vivint un conflicte com el que s'està vivint a l'atenció primària del nostre país –l'atenció primària no només la de l'ICS, sinó del Siscat–..., o sigui, estem parlant del cent per cent de l'atenció primària del nostre país i dels professionals que l'atenen, els professionals que hi estan cada dia al davant i que estan reclamant estrictament una cosa que, vaja, ens sembla a tots evident, que és que l'atenció sigui de qualitat, estan demanant dignitat i estan demanant respecte, respecte per la seva professió i respecte pels pacients.

Aleshores, era com una mica la contradicció aquesta d'estar en una Comissió de Salut i no manifestar o no fer-nos ressò d'un conflicte social que avui està al carrer, d'un conflicte que no és laboral, sinó que és estrictament de l'estat del benestar i de la crisi que s'ha generat, i per tant volfem, com a mínim, que consti en acta que

aquesta comissió es fa ressò del que és el sentir del carrer, i jo crec que nosaltres també hem de respondre a la seva veu.

He conegut, perquè m'ho ha explicat abans el diputat Soler, la proposta que ha fet. Ahir hi va haver una reunió amb els sindicats que..., estaven presents. Si avui realment la manifestació ve aquí i hi són, doncs, jo avalaria la proposta que en aquesta comissió es pogués fer una compareixença. Jo crec que ells tenen dret a ser escoltats però nosaltres tenim el deure, sobretot, d'escoltar, així com jo esperaria que el Govern tingués el deure, i se'l cregués, de respondre.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Entenc que s'ha obert torn a tots els grups parlamentaris. En qualsevol cas, ara faríem una ronda ràpida, i sí que avisar-los de la meua intenció de suspendre aquesta comissió i reunir Mesa i portaveus per tal de debatre aquest tema en un altre àmbit de més proximitat. Per tant, senyora Ribas, quan vulgui.

Marta Ribas Frías

Bé, nosaltres, evidentment, si és que avui també tornen a arribar... Bon dia. Si tornen a venir els vaguistes de primària al Parlament, doncs, coincidint que avui precisament tenim Comissió de Salut, ens sembla adient que puguem rebre'ls d'alguna forma com a Comissió de Salut. I, per tant, sí, insto la Mesa de la comissió que s'atengui aquesta petició que s'ha fet per part de Ciutadans.

Més enllà d'això, només dir que evidentment crec que en una setmana en què hi ha vaga de primària i de professionals, també d'hospitals de la concertada, seria bastant irreal i estrany que féssim la Comissió de Salut i no hi féssim cap referència. Per tant, doncs, també aprofitar una petita intervenció inicial per dir que estem amb aquests professionals, que ahir els ho vam traslladar a la reunió que vam tenir, i que crec que tots els diputats i diputades d'aquesta comissió, en aquesta comissió, però també al Ple del Parlament, hem expressat en diverses ocasions que la primària ha de reprioritzar-se dins el sistema, que hem de replantejar els pressupostos en aquest sentit. Però crec que també és, doncs, funció de totes nosaltres ara fer que això després es traslladi en accions concretes per part del Govern i en partides pressupostàries en els pressupostos que ho acompanyin i ho permetin.

I per tant, com que jo estic molt tranquil·la de la feina que estem fent al nostre grup parlamentari, en aquest sentit, doncs, instar tothom que treballem en aquest sentit, perquè crec que tenim una responsabilitat extra com a diputats i diputades de la Comissió de Salut per donar resposta a les peticions que s'estan fent al carrer, que s'estan fent a totes les ciutats de Catalunya i que ahir les teníem també a les portes del Parlament.

La presidenta

Senyor Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Nosaltres també ens afegiríem a la petició que s'ha fet per part del Grup de Ciutadans, que si es donessin les circumstàncies, doncs, poguessin comparèixer, de la manera que s'estimi oportú, els representants dels sindicats davant de la Comissió de Salut. I evidentment, doncs, és una setmana excepcional pel que fa a l'atenció primària. S'està produint allò que jo crec que ja fa temps que des d'aquesta mateixa comissió i des de diferents intervencions hem anunciat: el sistema està tensionat, molt tensionat, i creiem que la situació que s'està vivint aquesta setmana és l'expressió màxima d'aquesta tensió, que no ha rebut una resposta adequada per part del Govern.

I, per tant, deixar constància també d'aquestes circumstàncies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Senyora Espigares?

Gemma Espigares Tribó

Sí, començar dient que compartim les reflexions que fan i per això ahir també vam estar en aquesta trobada, que a més va ser amb un molt bon to i vam poder trobar algunes de les propostes..., evidentment, no totes les solucions. Algunes van venir també després a la tarda, amb la roda de premsa del Govern, on es van anunciar aquestes mesures que la diputada Ribas també demana que es posin, tant en pressupostos com els 100 milions d'euros que ahir es van dir per a l'atenció primària, i que hem de poder continuar treballant.

Per tant, totalment oberts a que continuem amb els debats que calguin, no només els debats, sinó a trobar les solucions, i en tot cas fer notar a la Mesa la preocupació pel precedent que canviem l'ordre del dia d'aquesta manera i si amb tots estarem disposats a fer el mateix o no, perquè si ho fem avui estarem trencant..., són espais que entenem que són diferents. Per tant, per nosaltres debats tots, només faltaria, però en tot cas potser no ha de ser en el marc d'aquesta comissió avui que s'hagi de fer.

La presidenta

I senyor Guinó?

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, presidenta. Només per coincidir amb la majoria d'intervencions respecte a la necessitat de prioritzar l'atenció primària i comunitària en l'àmbit de la salut. I prioritzar significa, a nivell d'Administració pública, concretar les partides pressupostàries que el Govern haurà de preveure en el pressupost i que a més a més esperem que els grups parlamentaris hi donin suport quan es presenti aquí al Parlament de Catalunya, per resoldre precisament aquestes mancances que tots els grups denuncien.

És important que hi hagi una coincidència en la diagnosi entre els grups parlamentaris. És important, a més a més, que el Govern hagi atès de forma ràpida les reclamacions i que hi hagi hagut, tot i el manteniment de la vaga, aquest seguit de reunions i de negociacions, i esperem que, a més a més, aquestes negociacions, aquestes reunions i aquestes coincidències en la diagnosi signifiquin definitivament resoldre una mancança que no és de fa pocs dies ni de fa poc temps, sinó que hi ha realment una necessitat de repensar la primària, de prioritzar-la i de tenir en compte, precisament, el sector de la primària i la comunitària en l'àmbit de la salut per enfocar el nou paradigma que el Pla de govern ja ha establert, que és que s'han de revisar certament totes aquestes qüestions.

El fet que ahir membres del nostre grup parlamentari ja tinguessin una primera trobada amb els manifestants, per una banda, i amb els representants dels manifestants que van entrar al Parlament, que també es va fer una altra trobada i es va posar sobre la taula allò en què coincidim pràcticament tots els grups, ens fa d'alguna manera pensar que hi ha diferents àmbits, hi ha diferents espais per a la trobada i per a la reunió.

I en principi nosaltres seríem partidaris de no modificar l'ordre del dia, perquè considerem que hi ha molts àmbits en els quals es poden plantejar aquestes problemàtiques i aquests plantejaments, que certament compartim i, a més a més, hi estem d'acord.

La presidenta

Gràcies.

Doncs, tal com els he anunciat, suspenem la comissió, que reprendrem immediatament, però demano als portaveus que s'atansin i farem reunió de portaveus i Mesa.

La sessió se suspèn a un quart d'onze del matí i vuit minuts i es reprèn a tres quarts d'onze i quatre minuts.

La presidenta

Reprenem aquesta sessió ordinària amb el punt que em comentaven en les seves intervencions.

Recordar, com ho he dit abans i els he fet arribar també a tots els portaveus, que lamento haver arribat a un punt d'haver de tallar la comissió, el funcionament ordinari d'aquesta Comissió de Salut, per incorporar un nou punt de l'ordre del dia, quan en aquesta comissió sempre hem tingut, doncs, la deferència de poder arribar a canvis d'ordre del dia o altres canvis importants per a la comissió amb un ampli consens i havent-ho debatut abans. Per tant, agrairia tornar en aquest punt de consens previ, quan es comença una comissió, per tal d'evitar, doncs, escenes com aquestes, que les persones que ens estan mirant per Internet en aquests moments segur que no han entès res.

Per tant, comencem, una, fent la modificació d'errades d'aquesta proposta de compareixença que ens demanava el Grup Parlamentari de Ciutadans, i a la qual sí que en obert s'han sumat la majoria de grups parlamentaris. Per tant, si els sembla bé el que faríem és aquesta modificació del representant o persona citada per venir en aquesta comissió, que en lloc dels representants i els professionals sanitaris que estan exercint el seu dret de vaga fos un representant del sindicat Metges de Catalunya, no?, que és el convocant d'aquesta vaga, que vingué a explicar-se en aquesta comissió, si els sembla.

I a partir d'aquí la Mesa admet a tràmit aquesta compareixença. L'admetem sabent que és un fet excepcional, i vull que consti en acta també que és un fet excepcional, que és veritat que el que tenim al carrer, en aquests moments, té un impacte important en la ciutadania i en el món sanitari, i és per això que aquesta Mesa i tots els grups parlamentaris, entenc, veuen la importància de, tramitant-se o duent-se a terme una Comissió de Salut com la que estem fent avui al Parlament, doncs, poder també escoltar allò que ens vulguin explicar aquelles persones que estan negociant amb el Govern i que en aquests moments estan convocant aquesta vaga. Però vull que quedi clar que és una mesura excepcional i que és una mesura que agrairia que en properes comissions, no només de salut sinó en moltes altres, doncs..., aquesta excepcionalitat, si s'ha de produir, s'avisí i es treballi amb el consens previ de tots els grups parlamentaris.

Per tant, en aquest sentit, admetríem a tràmit aquesta compareixença. Si volen ho sotmetem a votació. Entenc que hi ha consens que puguin venir, i per tant ampliar l'ordre del dia d'avui. Com que és una compareixença que demanarà el Parlament de Catalunya, demano als serveis de la cambra que es posin en contacte amb els representants del sindicat Metges de Catalunya, convocant d'aquesta vaga, per tal de, si poden, venir a comparèixer en aquesta comissió a les dotze, que és quan es preveu acabar el funcionament ordinari de la comissió que avui teníem prevista.

Si és així, també, i sent una compareixença excepcional, agrairia poder pactar els temps tant de la compareixença com dels portaveus, perquè òbviament les compareixences saben que allarguen molt els ordres del dia i també les comissions, i la feina dels diputats ve establerta per uns límits temporals, i per tant també agrairia que després puguem pactar, doncs, el temps de compareixença i el temps de les intervencions dels grups parlamentaris.

Si tothom està d'acord amb això, seguiríem amb el funcionament ordinari. (*Jorge Soler González demana per parlar.*) Senyor Soler.

Jorge Soler González

Sí, solament aclarir-ho, ja que ho hem fet en tancat, però m'agradaria fer-ho en obert: la nostra petició –evident, donada l'excepcionalitat del que s'està vivint ara mateix a Catalunya amb aquesta vaga– anava en un sentit propositiu. En cap mo-

ment he tingut ni ganes ni intenció de trencar la cordialitat que ens caracteritza en aquesta comissió.

Ara bé, sí que m'agradaria que quedés en acta. Ho dic perquè, ja que aquest portaveu que ara us parla ho va dir al darrer Ple en el faristol –vaig dir: «No confonguem metges amb atenció primària»–, sí que és cert que jo voldria ressenyar-ho: si avui per substanciar això, doncs, per donar veu a qui ara mateix està en una vaga punyent i important a Catalunya, donem veu al sindicat de metges, em sembla raonable, són els convocants, perfecte; ara bé, crec que –de fet ho havia parlat alguna companya– no solament són els metges ara mateix els que estan en vaga, per tant jo hauria estat més flexible. I per això la meva petició, la petició de Ciutadans, anava encaminada a obrir-se als representants que ara mateix estan en vaga. No sé exactament qui està a la taula de negociació en aquests moments a Balmes, sé que hi ha una taula convocada; per tant, era, bé, que ells es fiquin d'acord, que crec que serà fàcil entendre's, perquè ens vinguin a explicar ara mateix quina és la situació. No és la importància de l'atenció primària, que tots la defensem i tots l'estem demanant i la subscriuim aquí transversalment, sinó era que vinguin a explicar-se a la ciutadania, amb micròfons oberts, no a porta tancada, com es va fer en altres moments.

Per tant, la meva proposta era: a la Comissió de Salut els representants d'aquesta vaga de l'atenció primària. Per tant, sí, evidentment, perquè crec que és una declaració de mínims, si solament podem fer venir el sindicat de metges, evidentment no seré jo qui m'hi oposi, quan soc jo el proponent, però jo de veritat crec que faríem bé per a la ciutadania que puguin escoltar què és el que està passant i que vinguin els representants màxims de l'atenció primària ara mateix convocada.

Gràcies.

La presidenta

Senyor Soler, simplement que quan parlem de representants és un concepte tan eteri que el que acostumem a fer en aquesta cambra i en aquesta comissió és també que aquelles persones que asseiem per comparèixer davant dels grups parlamentaris siguin aquelles persones que realment són representants d'allò que volem que ens expliquin.

En aquest cas, com que és d'una vaga que en aquests moments està patint el nostre país i que ja porta quatre dies, ha de ser el convocant de la vaga. Altra cosa és que s'hi hagin sumat altres agents o..., no?, però, en qualsevol cas, al qui demanaríem que comparegui en aquesta comissió entenem que és aquell que ha convocat la vaga i que és el que també està negociant per finalitzar o no aquesta vaga. I, per tant, és en aquest sentit que nosaltres demanàvem aclarir qui és el representant.

Jorge Soler González

Senyora presidenta, i intento de veritat acabar amb això, em sorprèn que en tancat alguns –i no vull dir qui, però...– fan molta vehemència de que es reuneixen ahir a porta tancada en una comissió i allí no es discrimina qui entra, però quan Ciutadans demana els representants de l'atenció primària perquè vinguin a aquest Parlament a donar explicacions de les negociacions exactes de la ciutadania, que hi ha un conflicte de quatre dies i es pot allargar, ara entrem en disquisicions de si els convocants són els Metges de Catalunya o és tota l'atenció primària.

De veritat, amb tot el respecte, senyora presidenta, crec que ells són els que ens poden dir qui pot venir ara mateix a explicar-nos quina és la situació legal en la qual ens trobem aturada l'atenció primària. Per tant, de veritat, no vull insistir més en aquest tema...

La presidenta

Senyor Soler, reglamentàriament s'ha d'aclarir qui és el representant en aquests moments dels convocants de la vaga, de les persones que estan exercint el dret a vaga, i en aquests moments els representants de les persones que estan exercint el

dret a vaga són aquells que han convocat la vaga. Per tant, demanarem als serveis de la cambra, si tots hi estan d'acord, que parlin amb Metges de Catalunya, que és el sindicat que ha convocat la vaga, i que en aquests moments són els representants d'aquells que estan exercint la vaga, més enllà que, òbviament, i li ho deia en la meua explicació, poden haver-hi altres agents o altres sindicats que s'hi hagin sumat.

Per tant, si hi ha acord en això... (*Gemma Espigares Tribó demana per parlar.*)
Senyora Espigares?

Gemma Espigares Tribó

No, només per un tema de transparència, perquè justament nosaltres el que volíem era que tots es poguessin explicar i per això no veiem la urgència que fos avui només un.

En tot cas, al final hem arribat a aquest acord perquè s'escoltés el que està passant al carrer, però que les portes segueixen obertes tots els dies –com hem dit abans en tancat, ja que el diputat Soler ho diu així–, perquè és que és el nostre deure. I amb això hauríem de poder trobar l'espai per poder-ho fer amb tots, justament amb els que hi ha avui però també amb els que han estat fent aquestes reivindicacions.

(*Assumpta Escarp Gibert demana per parlar.*)

La presidenta

Senyora Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

No, seguint una mica... Jo, en primer lloc, vull agrair –i amb això acabo– que haguem sigut capaços de trobar una solució, una sortida i un consens. Ara, d'alguna manera, en algun moment algú sent les discussions –i això és una reflexió, si volen vostès, en alt, però m'ha sortit de l'ànima–, i realment la llunyania en què es mou el carrer i en què ens movem nosaltres a vegades fa basarda.

Jo vull agrair en total que hem aconseguit arribar a un consens, i m'agradaria que tirassin per aquesta via i com a mínim poguéssim continuar.

La presidenta

Sí, només matisar una cosa. La feina dels diputats no acaba als plens ni a les comissions; la feina dels diputats moltes vegades és sense llum ni taquígrafs i es fa en reunions personalitzades i concretes amb persones de tots els àmbits.

I això també vull que quedi clar i consti en acta, perquè massa vegades ens sentim a dir que els diputats no estem al Ple o no estem a les comissions, quan tots vostès dediquen moltes hores a rebre entitats, a parlar amb persones representatives de tots els àmbits als despatxos sense llums ni taquígrafs.

Proposta de resolució sobre la realització d'una auditoria externa amb relació a les llistes d'espera sanitàries

250-00031/12

Per tant, dit això, passaríem, si els sembla, a l'ordre del dia que teníem previst, ordinari, i començaríem pel punt 1 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la realització d'una auditoria externa amb relació a les llistes d'espera sanitàries, proposada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per tant, senyor Soler, té la paraula.

Jorge Soler González

Gràcies, senyora presidenta. Bon dia, diputades i diputats. Saben vostès que per Ciutadans és un tema, doncs, recurrent i insistent parlar aquí de les llistes d'espera.

Nosaltres ens sentim orgullosos de portar avui aquesta proposta aquí a aquest Parlament, perquè per nosaltres sí que és una qüestió essencial per a Catalunya

tenir transparència en la llista d'espera, en la seva gestió i en la seva avaluació. Creiem que és un problema de gran magnitud; aquest diputat que us parla així ho ha manifestat en moltíssimes ocasions al faristol al Ple d'aquest Parlament, perquè creiem que iniciatives com aquestes arreglen els problemes. Recordo perfectament quan aquest diputat es va interessar pel gran problema que hi havia a les clíniques del dolor, amb el conseller Comín, en una pregunta parlamentària, quan jo mateix, doncs..., bé, volíem saber, demanar, conèixer quines eren les xifres d'espera per als pacients que s'esperen a la clínica del dolor a Catalunya. Va ser ficant indicadors que vam aconseguir que temes com aquest comencessin a veure la llum.

O com el que em va passar la setmana passada, que buscant i rebuscant vaig trobar que d'un mes a un altre vam perdre, Catalunya en concret, a Reus, tres-cents pacients que estaven en espera per a un TAC. Quina casualitat que havia estat justament als pocs dies que Inés Arrimadas, en una sessió de control al molt honorable president, li va preguntar com és que hi havia tanta asimetria, tanta desigualtat entre els pacients que esperaven un TAC a Reus respecte als que esperaven a Tarragona, a escassos quinze minuts en cotxe. I, per tant, no enteníem des d'aquest grup, des de Ciutadans, com podia ser que un TAC..., doncs, hi hagués més de tres-cents dies d'espera a Reus i trenta solament a Tarragona. Quina casualitat que revisant aquestes dades de sobte desapareixen aquestes xifres; de sobte, al portal de transparència pràcticament no hi ha lloc més ràpid on realitzar-se un TAC que a Reus.

I, per tant, bé, la meva sorpresa, i com que aquest diputat es sorprèn de tant en tant, va presentar allà al registre, com vostès suposo que coneixen, una proposta de resolució per esbrinar què ha passat amb aquestos tres-cents pacients de Reus. I, per tant, si alguna cosa, doncs, ens té clarament preocupats i treballant és pel tema de la transparència, hi insisteixo, perquè per nosaltres sí que és capital, sí que és essencial, perquè entenem que allò que no es coneix, allò que no es mesura no es pot avaluar, i per tant no és millorable.

Coneixem, i així ho he anunciat i denunciat sovint en aquest Parlament, que hi ha molts pacients als calaixos, pacients que no es programen fins que hi ha una ordre, doncs, de programar, i per tant no compten a la llista d'espera. Aquest Parlament ha aprovat en diverses ocasions, també al Ple del Parlament, doncs, que el que cal és comptar els pacients des que el facultatiu realitza la derivació o demana una prova complementària. I, per tant, hem d'avançar en tot això, que és clarament millorable.

Per tant, aquesta proposta que avui ens congratulem de poder estar aquí defensant, com dic, amb orgull, és la de realitzar una auditoria externa, una auditoria, doncs, que sigui oberta, que sigui transparent i que sigui exhaustiva, que permeti a més a més integrar els diversos moviments socials i entitats, i, naturalment, societats i treballadors perquè tothom tingui coneixement de quina és la realitat ara mateix en la qual està vivint la llista d'espera a Catalunya.

Per tant, sotmetrem, doncs, tot això al seu debat, al seu interès i a la seva avaluació.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara, per defensar les seves esmenes i en nom del Grup Republicà, té la paraula la diputada Gemma Espigares.

Gemma Espigares Tribó

Gràcies, presidenta. Donar-li les gràcies al diputat Soler; ens ha costat una mica arribar a l'acord, perquè acabàvem d'ajustar algunes coses, per això l'altra comissió la vam ajornar, però estem d'acord amb la transparència, estem d'acord amb l'auditoria, estem d'acord que aquestes llistes d'espera es publiquin de forma mensual, que es puguin consultar per prova i consulta, i per això la transacció a què hem arribat.

Crec que és bo que recordem els 57 milions d'euros que es van posar al pla de xoc, perquè això ens ha permès reduir el volum de pacients, ens ha permès reduir el temps d'espera i temps d'accés, ens ha permès augmentar l'activitat quirúrgica. Per tant, estem fent trenta mil operacions més de les que fèiem; això vol dir que de 1.390 hem passat a 1.500 persones que s'operen en aquest país cada dia. Per tant, estem donant resposta a aquestes necessitats amb un esforç econòmic extra que feia falta i que s'hi ha pogut posar. Per tant, en aquest sentit seguim augmentant-ho.

I, de fet, amb el decret que al mes de gener esperem que la consellera Vergés pugui presentar també podrem parlar no només d'intervenció quirúrgica, sinó també de les primeres visites a l'especialista, també de les proves diagnòstiques i també de l'atenció primària, de la primera visita, que eren algunes de les demandes que els comuns i els socialistes també feien i que era bo que recollíssim.

Per tant, en aquest sentit, votarem a favor d'aquesta proposta de resolució per poder millorar tota la transparència en les llistes d'espera.

I només puntualitzar que en el cas a què ara feia referència el diputat Soler, de Reus, que probablement podrem veure en comissió, perquè hi ha una proposta de resolució en aquest sentit, la regidora nostra, la Noemí Llauredó, a Reus ara em feia notar que la consellera de Ciutadans del consell d'administració de l'Hospital de Sant Joan té tota aquesta informació a disposició. També la posarem a disposició dels diputats el dia que toqui. I, en tot cas, avançar-los que el canvi de registre en les llistes d'espera ens ha permès veure que realment part d'aquests pacients que hi havia a la llista ja estaven operats, ja havien tingut la intervenció quirúrgica, per una disfunció amb els registres actuals.

Per tant, les millores que es van implantar funcionen i ens permeten que aquesta gent de més que estem operant cada dia també es noti a Reus i arreu del territori.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup de Junts per Catalunya, per defensar les seves esmenes, té la paraula el diputat Pep Riera.

Josep Riera i Font

Gràcies. Compartim plenament el raonament de la portaveu del Grup Republicà, per tant no m'allargaré. I simplement, també, agrair la voluntat final de transaccionar el text final que presentem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara, en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya, té la paraula la diputada Assumpta Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, presidenta. Jo avui no... Mirin, avui vaig de prèvies, però és que no puc començar parlant de llistes d'espera i no recordar unes declaracions que va fer ahir el senyor Eduard Pujol, i em sap greu que no sigui aquí, i ho tractaré amb tot el respecte d'una persona que no hi és present i no es pot defensar.

Però dir que considera que les llistes d'espera..., o sigui, dir textualment: «No ens perdem en qüestions no essencials», fent referència a les llistes d'espera, i avui tractant una PR sobre llistes d'espera, doncs, com poden entendre, no me n'he pogut estar. Perquè jo vaig contestar directament al senyor Pujol amb un tuit dient si era capaç de tornar a dir que no eren essencials les llistes d'espera i mirar als ulls als 167.000 pacients que esperen una intervenció quirúrgica, però recordo el tuit del senyor Santi Rodríguez, que parlava de la suma de tots, dels 800.000 pacients que estan en llista d'espera.

Per tant, sí que demanaria, perquè també és una responsabilitat col·lectiva, el respecte que abans demanàvem quan parlàvem de la primària, el respecte a tots i totes aquelles persones que per la raó que sigui estan en una llista d'espera. Si ja el Govern, que té l'obligació de solucionar-les, no les soluciona, si a sobre sembla que ni tan sols els respectem, em sembla molt greu.

Dit això, és veritat, com ho deia la senyora Espigares, que es fa un esforç, es posen uns diners, però que aquests diners, quan s'acaben, torna a pujar exponencialment la llista d'espera. Per tant, aquí hi ha un problema estructural, no sé..., estem esperant el decret, que de tant anunciar-lo potser hem generat expectatives, ja veurem si realment ens les resol.

Però mentrestant donarem suport a aquesta proposta de resolució. Estem d'acord amb la transacció a la qual el proponent ha arribat, en el sentit de que hi hagi una auditoria externa que sigui exhaustiva, però, sobretot, que miri i que concordin les dades dels uns i els altres i que les coses siguin realistes, i que no hi hagi o pugui posar sobre la taula l'evidència aquesta de que a vegades es donen d'altres i de baixes quan es desprograma i es programa una intervenció, o que a vegades es donen ordres de tallar la llista d'espera en un moment determinat perquè no hi hagi molta pujada en un mes.

Per tant, que es faci aquesta auditoria; no ho solucionarem, però com a mínim farem un primer pas per saber on som.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Estem d'acord, evidentment, amb aquesta proposta de resolució. Hem presentat en altres ocasions la necessitat d'aclarir el tema de les llistes d'espera i del seu funcionament i de la seva gestió, i per tant ens felicitem que hi hagi hagut una transacció i permeti que això, esperem, es dugui a terme des del Govern.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Partit Popular, té la paraula el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. També donarem suport a aquesta transacció a què s'ha arribat per tenir un text únic de proposta de resolució, o de resolució, que sortirà d'aquesta comissió.

Sí que vull posar l'èmfasi en que allò que es proposa en aquesta proposta no resoldrà el problema de les llistes d'espera. Ja fa uns quants anys que per tal d'intentar abordar aquest problema es parla, es diu, s'anuncien plans per tal d'intentar determinar amb una certa exactitud quina és la situació de les llistes d'espera. Perquè jo crec que tots sabem com s'ha denunciat en diverses ocasions que no només hi han les llistes d'espera oficials, que coneixem i que són publicades, sinó que n'hi han unes altres que són desconegudes, que són les llistes d'espera per accedir a les llistes d'espera oficials, no? I, per tant, per tal de dimensionar quin és el problema, doncs, està bé que es facin les auditories que siguin necessàries, però jo crec que el que hem de fer, o el que s'ha de fer, és anar un pas més enllà, i és posar els recursos necessaris per tal de que, efectivament, les llistes d'espera es redueixin i, per tant, aquells 800.000 catalans als quals es referia la diputada Escarp, que són els que estan en llistes d'espera a intervencions quirúrgiques, a proves diagnòstiques i a consultes d'especialistes..., doncs, puguem reduir aquesta quantitat i puguem reduir també el temps d'espera.

La presidenta

Gràcies, diputat. Si vol posicionar-se amb les esmenes, té la paraula el diputat Soler.

Jorge Soler González

Sí, bàsicament el que voldria és donar les gràcies; donar les gràcies a les participacions dels companys amb les seves intervencions, i especialment volia donar les gràcies, bé, a qui s'encarrega per part del Govern de negociar aquesta proposta i també a la senyora Espigares, perquè va costar, certament, va haver-hi una petició en l'últim minut, d'abans d'entrar a la comissió passada, de posposar-ho. Crec que va ser un encert de la senyora Espigares –va ser d'ella la proposta–, i crec que va ser un encert perquè hem aconseguit, doncs, refondre això en un text que, com li he dit en privat a ella, crec que a més a més millora molt el meu redactat. I per tant, doncs, quan les coses es milloren i el sentit és el que un volia proposar i portar a votació, crec que és un encert, i per tant donar les gràcies.

I, com vostès saben, doncs, el text és de refosa de tots els punts en aquest punt únic que, pel que he entès, es pot votar conjuntament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat.

Per tant, passaríem a votar... Ai, senyor Riera, si us plau, per què em demana la paraula?

Josep Riera i Font

Per al·lusions al nostre grup del Grup Socialistes.

La presidenta

Les al·lusions han de ser personalitzades, i en aquest cas...

Josep Riera i Font

Sí, però és que ha al·ludit a una persona que no és aquí...

La presidenta

Ho sé, ho sé...

Josep Riera i Font

...i ho feia..., i és el portaveu del nostre grup.

La presidenta

Ho sé, però no li puc donar la paraula perquè no l'han al·ludit a vostè concretament.

Josep Riera i Font

Doncs...

(Veus de fons.)

La presidenta

Sí? *(Pausa.)* Doncs deu segons, llavors. *(La presidentariu. Veus de fons. Pausa.)* D'acord. Doncs em fa notar la lletrada que sí que es pot entendre que, tot i que no és personalitzat, és al·lusió al seu grup. Per tant, li dono la paraula per trenta segons, si us plau.

Josep Riera i Font

Gràcies. No, molt breu. En cap moment el nostre portaveu va dir que aquestes reivindicacions són un tema menor. És una interpretació política que s'ha fet del que va dir, perquè és evident que la posició del nostre grup..., i públicament i el mateix portaveu en la mateixa compareixença va deixar molt clar que comprenem i compartim les reivindicacions dels que estan fent vaga en aquests moments, i que a més

a més instem el Govern a resoldre-ho de la millor manera possible favorablement a les seves reivindicacions.

La presidenta

Gràcies, diputat. I disculpi l'error. (*Assumpta Escarp Gibert demana per parlar.*)
Senyora Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Per contradiccions, perquè jo m'he remès i he fet..., obro cometes i tanco cometes: «no ens perdem en qüestions no essencials» parlant de les llistes d'espera. «Nos distraemos con cuestiones que no son las esenciales», i parlava de les llistes d'espera.

La presidenta

Senyora Escarp, ha quedat clar. I el debat era sobre la proposta de resolució i no sobre les declaracions d'un diputat que per les dues bandes ja han pogut explicar-se. Per tant, passaríem a votació d'aquest primer punt de l'ordre del dia.

Vots a favor?

Doncs queda aprovada per unanimitat.

Ara passaríem al punt 4 de l'ordre del dia. Tot i així, i per fer les coses ben fetes en aquesta comissió que està sent un punt disruptiva, podríem dir-ne, doncs, el senyor Soler, que és qui ha entrat la compareixença dels representants, admet la modificació que fèiem respecte a la persona que ha de ser –o entitat, com diu el Reglament– la que vingui aquí a explicar-se?

Jorge Soler González

Sí, en base a la justificació que he fet prèviament.

Gràcies.

La presidenta

Perfecte. I, per tant, hem de sotmetre a votació, això sí, el canvi de l'ordre del dia, o tots els grups parlamentaris estan d'acord amb el canvi d'aquest ordre del dia? (*Pausa.*) Perfecte. Doncs llavors, canviarem aquest ordre del dia, també amb aquelles dues modificacions que hem fet sobre el punt 2 i el punt 3, que en aquests moments ja no consten en l'ordre del dia aprovat prèviament.

Proposta de resolució sobre la presència d'un anestesista a les intervencions oftalmològiques de l'Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona

250-00034/12

Per tant, ara sí, passem al punt 4 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la presència d'un anestesista a les intervencions oftalmològiques de l'Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i per tant té la paraula en el nom del grup parlamentari la diputada Camino Fernández.

María del Camino Fernández Riol

Gracias, presidenta. Más del 40 por ciento de las personas mayores de setenta y cinco años tienen cataratas, y la mayoría de ellos presentan diversas patologías de distinta gravedad, que pueden presentar complicaciones antes, durante y después de un procedimiento quirúrgico. El especialista quirúrgico no está preparado para resolver la mayoría de las complicaciones, por sencillas que sean, y el equipo de enfermería no tiene que asumir la responsabilidad de resolver estas complicaciones, que en ocasiones pueden ser múltiples.

Todos sabemos que el simple hecho de entrar a un quirófano, aunque sea un procedimiento menor, a la mayoría de las personas les causa miedo y ansiedad. Aunque los bloqueos oculares se realizan a través de cirugía mayor ambulatoria, no están exentos de que se presenten complicaciones, que deben resolverse de una manera rápida y por un especialista que esté acostumbrado a tratar con estas.

Los anestesiistas son profesionales con una visión global del paciente crítico, y saben priorizar y adecuar los pasos en situaciones en las que el paciente puede sufrir una situación de peligro.

La sedación es un arte que requiere experiencia, y no una simple titulación a base de protocolos. Cada paciente es distinto y puede responder de una o de otra manera a la sedación. Es de justicia que en nuestro sistema se realicen sedaciones correctas que proporcionen satisfacción al paciente con el menor número de complicaciones. Por ello, la presencia de un especialista en sedaciones con todo tipo de medicación y todo tipo de pacientes proporciona la garantía de una sedación segura y apropiada.

Miren, en el Hospital Josep Trueta, de Girona, faltan anestesiistas, y desde este Parlament reivindicamos su importancia.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, per defensar les esmenes presentades i en nom del Grup Republicà, té la paraula la diputada Anna Caula.

Anna Caula i Paretas

Gràcies, presidenta. Afegir-nos a la demanda que hi havia. Penso que l'objectiu de qualsevol equip davant de la direcció d'un hospital com el Josep Trueta és que tots aquests recursos siguin propers i siguin els necessaris per garantir tot el que estan posant a sobre de la taula.

Penso que ho compartim, no?, penso que Ciutadans ens ha acceptat l'esmena que li plantejàvem. El matís era continuar garantint, perquè nosaltres entenem que realment és una tasca que té ben planificada l'hospital i que intenta tenir molta cura de que el pacient al final se senti acompanyat en qualsevol procés, sigui menor o sigui major. Per tant, si hem de continuar garantint, o fem esment que es garanteix, aquesta seguretat del pacient oftalmològic, jo crec que cent per cent de complexitat.

I, realment, transmetre que l'Hospital Josep Trueta té una plantilla àmplia d'anestesiòlegs, que sempre n'hi ha en servei d'urgència, que arriben a tots aquells àmbits que són necessaris, i que també hi ha la programació, en certa mesura, per intentar garantir en cap cas..., el que comentàvem, aquesta seguretat del pacient en tot moment.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, presidenta. Jo agraeixo en primer lloc la bona voluntat de la proponent per acceptar l'esmena plantejada. I només dues dades que em semblen interessants de posar de relleu en aquesta..., que donen l'oportunitat precisament de posar-les de relleu a aquesta proposta de resolució.

Una és que el servei d'anestèsia del Josep Trueta no només actua a l'àrea quirúrgica, sinó que també fa assistència en àrees d'intervencionisme, gabinet, sala de parts i consulta externa. Més enllà d'una necessitat de més anestesiòlegs, el que és cert és que el servei d'anestèsia, hi insisteixo, afecta diferents àmbits i té un àmbit més extensiu que l'estrictament centrat en el quiròfan.

I, per altra banda, el que és més important per nosaltres, que és fins a quin punt està garantida d'alguna manera la salut i la complexitat i les condicions del pacient...,

és, o es pot donar, des d'un punt de vista formal, absolutament garantida, que és que es garanteix de forma taxativa en tot moment la seguretat dels pacients, que aquesta és la finalitat última precisament del sistema de salut de Catalunya, i que hi donem suport des d'aquest grup parlamentari.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara, en nom del Partit dels Socialistes, té la paraula la diputada Assumpta Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució.

De fet, jo crec que tots vostès deuen rebre..., de tant en tant els professionals i els treballadors del Josep Trueta, de Girona, van enviant tuits reclamant el nou hospital i sobretot reclamant millors condicions. De fet, la denúncia sobre la manca d'anestesisistes, no només a oftalmologia, sinó manca d'anestesisistes en general..., i ho dic pel que deien ara –em sembla el senyor Guinó, no?–, en el sentit de que atenen altres àrees, això és cert. Però és que reclamaven que havien perdut set anestesisistes i que no s'havien cobert. I, per tant, jo crec que el tema el..., podríem parlar d'oftalmologia o en principi de la manca d'anestesisistes que hi ha en el Josep Trueta, i que sembla que és un problema ja endèmic.

En aquest sentit, jo crec que ho ha explicat molt bé la diputada en la seva proposició, en el sentit de que són intervencions oftalmològiques que no tenen per què generar cap problema però que l'hospital té l'obligació de preveure qualsevol complicació en aquest sentit.

I és en aquest sentit que donarem suport a la proposta.

La presidenta

Gràcies, diputada. I, en nom de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. Doncs sí, la veritat és que, bé, m'he reunit també amb la gent del Trueta i, havent-nos traslladat aquesta mateixa preocupació, crec que el problema de fons és més enllà; no és el tema de les intervencions oftalmològiques, és un tema de manca d'anestesisistes –també d'altres especialitats, en el cas del Trueta, però en aquest tema dels anestesisistes estaven especialment preocupats.

Sigui com sigui, farem suport a la proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. També per anunciar el nostre suport a la transacció.

La presidenta

Gràcies. I ara, per posicionar-se respecte a la transacció o l'esmena acceptada, té la paraula la diputada Camino Fernández.

María del Camino Fernández Riol

Dar las gracias a todos por el apoyo a esta propuesta y al Gobierno por la enmienda realizada.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Ara passàriem a votar la proposta de resolució amb la part resolutiva transaccionada.

Per tant, vots favorables?

Doncs queda aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució sobre el Codi risc de suïcidi

250-00287/12

Ara passàriem als punts 5 i 6 de l'ordre del dia, que els demanaria, i ho havia comentat amb els portaveus propietaris d'aquestes propostes de resolució, de substanciar-les conjuntament. Per tant, en nom d'aquestes dues propostes de resolució, per començar té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat... (*veus de fons*), sí?, la senyora Blanca Navarro Pacheco.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Bé, bon dia. Hi ha un matís important entre el punt de vista... De quant de temps dispo? Deu minuts?

La presidenta

El que necessiti. Li prego que no s'excedeixi, però el que necessiti per defensar les dues...

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Hi ha un punt una mica de diferent, quant a la proposta de resolució del Grup Socialistes i la nostra, donat que en una es fa com més incidència en la perspectiva de gènere, i en la nostra volem més, bé, proposar tot un seguit d'intervencions respecte al programa de Codi risc suïcidi.

Vull aclarir que el Codi risc suïcidi, quan es parla de perspectiva de gènere... La veritat és que el Codi risc suïcidi només és un programa de detecció de persones que puguin anar a un servei d'urgències de psiquiatria i puguin verbalitzar una ideació, una intencionalitat autolítica, o que hagin dut a terme alguna conducta de fer-se mal, però no té una perspectiva de gènere perquè només és un sistema de detecció i derivació als centres de salut mental de la xarxa pública.

La preocupació que ens suscita el Codi risc suïcidi és que precisament només és un sistema de detecció, i que, bé, quan automàticament es deriva cap a la xarxa pública, cap a una visita amb un psiquiatre, amb un psicòleg..., quan es va definir, no es va ni pensar ni dissenyar conjuntament quina havia de ser la intervenció que s'havia de fer al centre de salut mental ni tampoc no es va dotar pas de recursos, ni sanitaris ni psicològics ni socials, per poder dur a terme la prevenció real de la conducta suïcida.

Com que tenim clar que no és un programa d'intervenció, precisament el que volem proposar a la nostra proposta de resolució és que es defineixi aquest programa d'intervenció a la xarxa sanitària especialitzada de salut mental, perquè el que ens preocupa és que, segons les dades de la Central de Resultats de salut mental, al centre de salut mental només es fa, de mitjana, una visita cada dos mesos; una visita cada dos mesos en psiquiatria, psicologia, infermeria i treball social. I aquesta és la mitjana. Que a sobre hi ha unes diferències territorials en l'accessibilitat que fan que hi hagin alguns centres que encara tinguin una visita cada quatre mesos.

Crec que ningú pot pensar que amb una visita cada quatre mesos es pot dur a terme una intervenció terapèutica per previndre res, i més tenint en compte que les guies clíniques recomanen, només en les intervencions psicoterapèutiques, que aquestes es facin amb freqüències d'una a la setmana o una cada quinze dies.

El contingut d'aquesta proposta de resolució és totalment vigent a dia d'avui, que tenim els metges i els professionals de l'atenció primària manifestant-se per dema-

nar recursos; no només és un tema dels seus sous, és un tema de que estan demanant recursos per atendre millor els seus pacients; demanant recursos perquè es pugui fer el nombre de visites que els seus pacients necessiten i que se'ls pugui proporcionar als seus pacients el temps necessari perquè tinguin una atenció de qualitat.

La qüestió és que, no només en l'atenció primària sinó en altres col·lectius sanitaris, des de l'any 2008, amb el tema de la crisi, s'ha anat demanant fer més amb el mateix –fer més amb el mateix–, i cada vegada una mica més, esprement l'esforç dels professionals de la salut. I això no és possible –no és possible–, crec que no hi ha cap dubte que no és possible que ningú faci cada vegada més amb el mateix.

Treballar en salut mental oferint una mitjana de visites d'una cada dos mesos no és possible, no dona resultats, no genera una millora en la qualitat de vida o en la salut de les persones, i molt més encara perquè en aquest vessant del Codi risc suïcidi s'està obviant una cosa que en aquesta comissió en parlen sovint, i és que els determinants de salut de la població no depenen només del sistema sanitari sinó molt més de les condicions socioeconòmiques de les persones.

Doncs amb aquest disseny del Codi risc suïcidi donem per descomptat que és la malaltia mental sempre la que està determinant el risc de fer-se mal, quan, si no es fa una intervenció psicosocial més multidisciplinària, de cap manera es podrà evitar el risc de fer-se mal, amb la qual cosa el que proposem és que s'implementin mesures tant a nivell psicològic, mèdic i social en les intervencions de les persones que hagin sigut detectades mitjançant el programa Codi risc suïcidi, i que, a més a més, es pugui definir, desenvolupar i implementar un programa de prevenció, que és on hauríem d'anar, i no la prevenció des del sistema sanitari, sinó..., com tots vostès saben, la prevenció s'ha de fer a la població general, en col·lectius de risc, però també en tots els col·lectius i des de tots els àmbits on puguin estar les persones que puguin arribar a tenir risc autolític.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Proposta de resolució sobre la implantació del Codi risc de suïcidi amb perspectiva de gènere

250-00042/12

I ara, per defensar la proposta de resolució també sobre el risc de suïcidi, té la paraula, en nom del Partit dels Socialistes, la diputada Marta Moreta.

Marta Moreta Rovira

Bé; substanciem les dues, per tant, parlaré de les dues, eh? Bé, em sembla que no cal afegir massa re del que ha comentat la companya de Ciutadans. Només sí que hauríem d'especificar una miqueta que és veritat –és veritat– que hi ha una manca de professionals dins dels centres de salut mental i en la primària, i per tant estem d'acord amb el que comentava, doncs, la companya de Ciutadans.

En tot cas, ara no m'allargaré més en aquesta, sinó en la Proposta de resolució de la implantació del Codi risc suïcidi però amb perspectiva de gènere, que és la que nosaltres presentem, el nostre grup parlamentari presentem, i per tant volíem donar tota una sèrie de dades, eh?

Les dades que hi han en aquest moment en el tema de temptatives de suïcidi mostren que any rere any augmenten de forma considerable, i per tant el que a nosaltres ens hauria de preocupar és aquest augment. Però si a més a més aquest augment és molt significatiu en el col·lectiu de dones, doncs, comencem a tenir un problema. Unes dades que fan que sigui necessari, evidentment, estudiar amb deteniment per què passa això i per què hi han més dones.

El 2014 es van suïcidar 526 persones; l'increment de suïcidis va pujar un 48 per cent. Jo crec que hem de posar un punt especialment en aquesta dada tan important, eh?, que està pujant cada dia aquest tant per cent d'increment de suïcidis.

Per tant, també determinar que aquest augment, a més a més, és la primera..., mort prematura en persones d'entre quinze i quaranta-cinc anys, eh?

Tots sabem que la química del cervell sembla que és un factor molt important dels trastorns depressius, i s'ha demostrat que el cervell en persones que pateixen depressió i en persones que no la pateixen és diferent –és diferent. I, per tant, com que el cervell és el responsable de l'estat de l'ànim, del pensament, de la son, de la gana, de la conducta, podem deduir que no funciona amb normalitat quan un pacient presenta una depressió.

I sabem quina és la influència d'aquestes hormones femenines en el cervell? Doncs sí, sí que ho sabem. Sabem que s'ha demostrat que les hormones afecten directament la química del cervell, i per tant controlen aquestes emocions i l'estat d'ànim. Per tant, podem trobar diferents etapes durant la vida d'una dona que són d'especial interès, i això ho podem compartir fàcilment, que és el tema de la pubertat; els dies abans del període menstrual; abans, durant i immediatament després de l'embaràs; el període immediatament després de la menopausa... Per tant, tots aquests factors afecten directament en el tema que avui ens ocupa.

També sabem que hi han altres factors, com l'adolescència i, sobretot, les nenes, que tenen més possibilitats de patir aquestes depressions a causa d'aquests canvis hormonals que estàvem explicant, sobretot en l'època de la pubertat.

I altres motius, també, que és necessari tenir-los en compte, com són la pobresa, la manca de l'educació, l'abús sexual infantil, que porten a pensar que les nenes pateixen de manera més severa i, per tant, poden entrar en aquest procés depressiu.

Com deia en l'inici, la llarga crisi econòmica –a més a més, així ho explica la proposta de resolució que presentem– ha feminitzat la pobresa, amb una major cronificació en edats avançades, especialment en les persones majors de seixanta anys, perquè si a més a més a aquestes persones grans hi sumem que han tingut una pèrdua d'un ésser estimat, els factors que s'han de tenir en compte per treballar i perquè no es produeixin aquests quadres depressius..., s'han de tenir en compte tots aquests aspectes que estava comentant.

Per totes aquestes raons, cal tenir present que acabem d'argumentar que aquesta proposta de resolució és importantíssim veure-la des de la perspectiva de gènere, perquè no es poden deixar de banda tots els factors que influeixen quan una persona entra en un estat depressiu, i per tant s'han de tindre en compte en el Codi risc suïcidi amb perspectiva de gènere sobretot els factors biopsicosocials, evidentment, perquè es puguin abordar amb major èxit.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, per posicionar-se respecte a les esmenes presentades i en nom del Grup Republicà, té la paraula la diputada Noemí Llauradó.

Noemí Llauradó Sans

Moltes gràcies, presidenta. Els grups Republicà i de Junts per Catalunya hem presentat unes esmenes a les dues propostes de resolució que han estat acceptades, i per tant, doncs, ho agraiem a les dues propositants.

Pel que fa a la PR del Grup Socialistes, coincidim en la necessitat d'incloure aquesta perspectiva de gènere en el Codi de risc de suïcidi i en general en totes les polítiques de salut, atès que durant molts anys és cert que només s'ha tingut present el model d'«home, blanc, heterosexual» a l'hora, doncs, de pensar en la diagnòstic, en el tractament i també d'incloure les dones en els assajos clínics. Per tant, creiem que això, evidentment, s'ha de revertir, perquè el que ha provocat és que moltes dones fossin mal diagnosticades, que tinguessin, doncs, un tractament no

prou adequat, i, com dèiem, no formessin part d'aquests assajos clínics, amb les conseqüències negatives per a la seva salut.

Pel que fa al suïcidi, és evident que s'hi ha d'incorporar tenint en compte que les dones fan els dos terços de les temptatives de suïcidi, i en les edats de dotze a divuit anys aquest percentatge s'eleva al 82 per cent, per tant, efectivament que hi hem d'incidir des de la perspectiva de gènere. I aquesta perspectiva de gènere és un dels objectius principals que s'ha posat com a prioritat la consellera Vergés, i per això hi ha un grup de treball dins del Pla director de salut mental i addiccions que el que fa és revisar aquest codi tenint en compte la *Guia per a la introducció de la perspectiva de gènere en la planificació en salut* i d'acord també amb el que estableix la Llei d'igualtat efectiva entre homes i dones.

Pel que fa al registre únic, proposem de no incloure'l en la proposta que ens feia el Grup Socialistes, perquè al registre que hi ha dins del protocol del Codi de risc de suïcidi ja s'inclouen els casos de temptativa en aquells casos que la persona, un cop ja té l'alta, sí que autoritza que es puguin registrar les seves dades. I, llavors, hi figuren tant les dades personals com si ha patit alguna depressió o situació vital complicada; també l'edat, el sexe, etcètera. I en el registre també s'anoten els episodis de conducta suïcida atesos a urgències.

Actualment, el pla director el que ha prioritzat és comptabilitzar el nombre de persones amb aquesta conducta suïcida atès a urgències que no pas disposar de molta informació sobre cada una d'elles. En això més endavant sí que s'hi posarà èmfasi amb les variables que s'entenguin més rellevants.

Agraïm també que se'ns hagi admès l'esmena de substituir «factors genètics, biològics, químics», etcètera, per un concepte més general, que és el de «biopsicosocials», perquè l'expressió «bio-», doncs, ja ho incorpora.

Pel que fa a la proposta de resolució del Grup de Ciutadans, coincidim també que cal analitzar les causes de suïcidi en la població jove, i així també es va fer evident en la Comissió de Joventut que vam tenir dies enrere, i per tant és molt bo crear aquesta comissió d'expertesa. L'únic que considerem, que hi hauríem d'integrar les societats científiques i no els grups polítics, la qual cosa també se'ns ha acceptat, perquè quan es parla, doncs, també de persones expertes ja entenem que són professionals de l'àmbit de la salut amb experiència.

També creiem que en lloc de parlar de programes d'actuació més eficaços que els que s'estan implementant, com deia la proposta inicialment, hauríem de parlar de programes d'actuació específics per a aquest col·lectiu, i en aquest sentit ha anat la nostra esmena, que també ha estat recollida.

També coincidim en que cal avaluar l'efectivitat del codi en la disminució dels suïcidis incorporant la perspectiva de gènere, però com que ja hi hem fet referència abans, en la del Grup Socialistes, no hi posaré tant d'èmfasi, però considerem que en lloc de fer-ho dins d'aquesta comissió és millor que ho faci aquesta comissió d'expertesa a la qual fèiem referència i que, en tot cas, es donin aquí els resultats.

És evident que la perspectiva de gènere ens ajudarà a analitzar per què aquests dos terços de temptatives, i per què en les edats de dotze a divuit anys això puja fins al 82 per cent. Com deia, és important d'anar revertint aquesta situació perquè tenia unes conseqüències molt negatives per a les dones.

I pel que fa al punt de dissenyar programes psicosocials als centres de salut mental, nosaltres érem més partidaris d'incorporar-ho en el marc de la cartera de serveis de salut mental i addiccions de l'atenció primària, però finalment, i després de, doncs, un debat amb la proponent, hem entès que també calia afegir-ho a la cartera dels centres de salut mental, i, evidentment, amb els recursos que siguin necessaris d'acord amb la població.

I, finalment, pel que fa a l'últim punt, nosaltres enteníem que l'instrument que tenim per a la detecció precoç proactiva en les situacions de risc autolític fora de l'àmbit sanitari era el programa d'acció contra la depressió i prevenció del suïcidi,

que proposàvem desplegar en col·laboració amb àmbits no sanitaris, però també és evident que calen programes de salut pública en la població general per a la detecció precoç d'aquest risc, i finalment hem arribat a una transacció en la qual, doncs, es fusionaven les dues perspectives.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom de Junts per Catalunya i per defensar les esmenes presentades, té la paraula la diputada Mònica Sales.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, presidenta. Després de la intervenció acurada de la diputada Llauredó poca cosa em queda a afegir, també, per no repetir-me. És cert que, com ella bé ha dit, s'han acceptat les esmenes i hem transaccionat amb Ciutadans la proposta que nosaltres hem fet, i agraïm als dos grups, tant al PSC com a Ciutadans, aquestes acceptacions.

I, per tant, aprovarem aquestes dues propostes de resolució sobre un tema tan sensible i important com és el suïcidi, amb aquesta voluntat de continuar treballant per combatre'l i per seguir implementant mesures i programes que vetllen per la seua prevenció i la disminució, i amb aquesta perspectiva de gènere que considerem també important per seguir treballant, com he dit, per prevenir-lo i per combatre'l.

I res més a afegir. Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I en nom de Catalunya en Comú Podem té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. Felicitar els dos grups parlamentaris per aquestes resolucions que han presentat, de Ciutadans i el Grup Socialistes.

Crec que realment és un dels temes que, no?, tots tenim sempre en cartera però és difícil de tractar perquè s'ha de fer amb una rigorositat important i amb molta responsabilitat, i per tant em felicito que hi hagi aquestes dues resolucions avui, i especialment de la insistència i l'argumentació amb què ho ha defensat la diputada Moreta, de la necessitat de la perspectiva de gènere també en aquest tema, perquè clarament hi ha un biaix en tot el que afecta també la salut mental, i especialment aquest aspecte, que és el risc de suïcidi.

Evidentment, estarem a favor dels acords en els dos casos de les resolucions.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Per anunciar el nostre vot favorable a les dues propostes de resolució.

La presidenta

Gràcies. Per tant, per posicionar-se respecte a les esmenes, té la paraula la diputada Blanca Navarro.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Bé, també agrair que s'hagin proposat aquestes esmenes per part del Grup Republicà i el Grup de Junts per Catalunya, perquè també demostra un interès cap a la proposta. I, bé, també agrair el tarannà amb el qual hem pogut transaccionar i hem pogut dialogar respecte al que proposaven elles en les seves esmenes i el que havíem proposat nosaltres al text inicial.

Pensem que realment el focus s'ha de posar –i és aquí el punt de debat que hem tingut– en la necessitat d'invertir recursos, no hi ha cap dubte de que al programa de

suport a la primària de salut mental i addiccions i a la cartera de serveis de salut mental i addiccions específica pròpiament dita, no? Perquè no té cap sentit ni parlar de gènere i ni no gènere si al cap i a la fi no s'estan posant recursos ni per a homes ni per a dones. Evidentment, el grup més voluminós en els pacients detectats en el Codi risc suïcidi són dones perquè les dones són les que estan expressant aquestes conductes autolítiques o aquestes idees autolítiques com a manera de demanar ajut, i és prioritari que aquestes peticions siguin ateses per la xarxa de salut mental tant a l'atenció primària com a l'especialitzada. Però és que s'han de posar recursos per poder dur aquesta atenció a terme, perquè només per detectar-los i derivar-los al centre de salut mental no estem de cap manera donant-los la intervenció en salut mental que necessiten.

I, per altra banda, l'altre punt de l'esmena que també he transaccionat és el que feia referència als programes de prevenció, no?, que també..., bé, que el punt ha estat si només s'havien de fer en col·lectius més vulnerables o s'havien de fer en la població general. I tornem al mateix punt. Els nostres companys d'atenció primària estan defensant avui als carrers que són els recursos..., perquè, per més que es defineixin aquests programes preventius, si no tenim tots molt clar que s'ha d'arribar a aquest compromís i a aquest consens per implementar recursos perquè els programes es puguin dur a terme només s'està sobrecarregant més els professionals i la seva tasca sense realment donar eines per millorar la salut de la població o per, en aquest cas, previndre que en un moment de desesperació la gent pugui donar el pas endavant cap a la mort, i no només perquè pugui tenir una malaltia sinó per les condicions socioeconòmiques, que és també on s'han d'invertir recursos.

Doncs, gràcies per aquestes transaccions i per la vostra manifestació de que aprovareu la proposta de resolució.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom del PSC, també per posicionar-se sobre l'esmena, té la paraula la diputada Marta Moreta.

Marta Moreta Rovira

Gràcies, presidenta. No, només per reafirmar que sí, que acceptem les esmenes, però que volíem deixar clar sobretot que incidíem en el tema de perspectiva de gènere, eh? Vull dir que volia deixar molt clar –molt clar–, i per totes les raons que he explicat, que incidíem en el tema aquest.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada.

I ara, si els sembla, votarem les dues propostes de resolució.

Comencem per la proposta de resolució del Grup Parlamentari de Ciutadans. Es pot votar, entenc, tota en bloc perquè s'ha transaccionat.

Per tant, vots favorables a aquesta proposta de resolució?

Doncs queda aprovada per unanimitat.

I ara passem a votar la proposta de resolució del Partit dels Socialistes sobre el mateix tema, també transaccionada.

Per tant, vots favorables a aquesta proposta de resolució?

Doncs també queda aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució sobre l'accés a dispositius per a mesurar la glucosa en persones diabètiques

250-00048/12

Doncs seguim ara amb el punt 7 de l'ordre de dia, que és la Proposta de resolució sobre l'accés a dispositius per mesurar la glucosa en persones diabètiques, que pre-

senta el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per tant, per defensar-la té la paraula la diputada Assumpta Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies. Crec que en l'anterior legislatura vam presentar una proposta de resolució sobre aquest tema, explicant molt bé que la diabetis del tipus 1, que afecta especialment infants i adolescents, requereix un control permanent dels nivells de glucosa dels pacients, i que això, en el cas dels infants, quan són punxades de manera reiterada –i a més sabent que ho han de realitzar al llarg de tot el dia, no?, anar fent-ho, i al llarg de la seva vida–, d'alguna manera acaba no només alterant el seu dia a dia sinó que els acaba generant problemes i a més és un procés difícil i al final dolorós, no?

Hi han uns dispositius –ho vam explicar en aquell moment– en el mercat per fer aquest control de glucosa que van fent un mesurament constant i que van amb bomba d'insulina, i d'alguna manera es pot evitar la punxada constant. El cost d'aquests dispositius no estava cobert per la cartera de serveis del CatSalut, i estava més o menys mesurat en uns cent vint euros al mes per a la família, doncs, que hagués d'assumir-ho.

Nosaltres vam portar aquesta proposta de resolució al final de la legislatura passada –la legislatura va...–, això es va aprovar per unanimitat, i al final, el mes de febrer d'enguany, el Servei Català de la Salut, doncs, ja ho ha decidit incorporar al que se'n diu el «monitoratge continu de glucosa» per a les persones amb diabetis del tipus 1, en una primera fase fins als set anys. Nosaltres vam demanar immediatament l'ampliació almenys fins als catorze. Ara sabem que hi ha una proposta de la conselleria, i que ha estat també recollida en l'esmena que s'ha presentat, perquè sigui fins als divuit anys.

A mi m'agradaria en primer lloc, doncs, felicitar-nos tots plegats perquè hi ha una resolució que vam aprovar aquí, que s'hi ha donat compliment, que els menors fins a set anys ja estan en la cartera de serveis, i que d'alguna manera aquesta serveís per iniciar aquesta segona fase, i quan diem «iniciar», doncs, sigui iniciar-la immediatament, la segona fase, fins als divuit anys per acabar de cobrir aquest tipus de diabetis, i a més en tot el que és la infància i l'adolescència en el marc de la cartera de serveis. De fet, en el seu moment es va mesurar que fins als set anys, doncs, hi haurien unes vuit-centes persones; no sé el volum de població fins als divuit, però crec que és clarament assumible per part de la cartera de serveis del CatSalut, atenent que a més ara també el ministeri –el Ministeri de Sanitat, l'Estat– està plantejant mesures, en aquest sentit, de dispensadors de glucosa per evitar aquest, diguem-ne, martiri per a la canalla, que a més de tenir diabetis s'han de punxar de manera constant.

Gràcies. I comentar ja i posicionar-me sobre l'esmena, en el sentit de que l'acceptem.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs en nom del Grup Republicà i per defensar l'esmena presentada, té la paraula la diputada Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Bon dia, companys i companyes. Primer de tot, voldria agrair la predisposició i la voluntat de la diputada Assumpta Escarp per acceptar l'esmena que li hem presentat.

Dit això, voldríem dir el nostre motiu pel qual hem presentat l'esmena, que no vol dir una altra cosa que adaptar la proposta al protocol d'accés al monitoratge continu de glucosa, el qual va ser aprovat i fet públic pel Servei Català de Salut el febrer del 2018. L'elaboració del protocol esmentat va estar a càrrec d'un grup d'experts clínics, i el mateix ja defineix tant les condicions d'accés com la priorit-

zació per les fases dels diferents grups de pacients. Aquest últim punt té en compte, segons..., criteris clínics i d'evidència científica des del punt de vista de seguretat, efectivitat i cost/efectivitat.

La fase 1 ja va començar l'1 de juliol del 2018, és a dir que ja es paga a les persones que tenen diabetis de tipus 1 i que estiguin en algun dels tres casos següents: tots els menors, tal com ha comentat la diputada Escarp, de set anys, nascuts l'any 2011 i posteriorment –val a dir que un cop que aquests nens compleixen els set anys no se'ls retira el monitoratge continu de glucosa–; totes les dones embarassades; portadors de bomba d'insulina amb hipoglucèmia de repetició i/o desapercibuda.

La fase 2 definida en el protocol d'accés suposa el finançament de monitoratge continu per als pacients tipus 1 entre set i divuit anys amb hipoglucèmia de repetició desapercibuda amb tractament de múltiples dosis. Voldríem destacar que aquesta fase 2, tal com va ser definida en el protocol pel grup d'experts clínics, no es correspon amb la fase 2 que es proposa a la proposta de resolució, ja que aquesta només implica la incorporació, tal com ha comentat la companya Escarp, dels menors fins a catorze anys, independentment de les seves característiques i circumstàncies clíniques.

Amb això ens referim que la possible introducció d'una nova fase amb els criteris proposats per la proposta de resolució implicaria modificar el protocol original aprovat pel CatSalut, així com les fases ja consensuades i aprovades segons criteris clínics i d'evidència científica des del punt de vista de seguretat, efectivitat i cost/efectivitat.

Per finalitzar, voldria recalcar que la fase 1 ja està en funcionament en l'àmbit hospitalari, i..., la fase 2, la seva posada en marxa està prevista per a finals del desembre del 2018.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, també per defensar l'esmena presentada i en nom de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Pep Riera.

Josep Riera i Font

Gràcies, presidenta. Sí, molt poc a afegir. Simplement recalcar això, que el departament ja ha complert. Va aprovar aquest protocol el febrer d'aquest any; que al juliol es va posar en marxa la primera fase, que inclou, com ha dit la companya Najat, els tres col·lectius que ha esmentat.

I, important, i que ja és un avançament de la segona fase, que un cop compleixen més de set anys els nens que reben aquest tractament ja no se'ls retira, per tant, ja entren en la franja d'edat de la segona fase, que és un avançament. La segona fase, que és la que es posarà en marxa i que és la que motivava la nostra esmena, era simplement això, que el que proposava el Grup Socialistes ja està inclòs dintre de la segona fase prevista, que és entre set i divuit anys, i que ja s'incorporen els que des de la primera fase, abans dels set anys, ja reben aquest tractament.

Agrair la bona predisposició i, evidentment, també votarem a favor.

La presidenta

Gràcies, diputat. Doncs, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Alfonso Sánchez.

Alfonso Sánchez Fisac

Gracias, presidenta. Bien, ciertamente esta propuesta de resolución ya viene de una resolución de la legislatura pasada que, básicamente, se pide que los diabéticos menores de catorce años de tipo 1, pues..., estén contemplados, estos dispositivos de control y de inyección de insulina, en la cartera de servicios.

Justamente, los dispositivos que queríamos analizar eran los MCG, para monitorizar continuamente la glucosa; los ISCI, de infusión subcutánea de insulina, y que

esto estuviese dentro de la cartera de servicios. Porque, como bien sabemos, supone unos ciento veinte euros más o menos, que son los sensores que se cambian dos veces cada mes.

De momento, esta resolución se está cumpliendo en parte. Vemos que se cumple únicamente para menores de siete años, para embarazadas y para personas con hipoglucemia de repetición o desapercibida, y lo que pedimos es justamente que se cumpla en la totalidad de lo que acordamos en esta comisión en la legislatura pasada para menores de catorce años.

Vemos que la apuesta es mayor por parte de los grupos que dan soporte al Govern con una enmienda hasta los dieciocho años, así que estamos totalmente de acuerdo y votaremos a favor.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. I en nom de Catalunya en Comú Podem té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Només per dir que estem a favor de la proposta i també de les esmenes. Són, crec, criteris pactats amb les societats científiques i amb els professionals de les fases en les quals s'anirà implementant, i per tant res a objectar.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Partit Popular, té la paraula el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. També per anunciar el nostre vot favorable, però fent una advertència. Jo crec que allò que és realment rellevant d'aquest text de la proposta de resolució no hi és, que és la data, la data quan entrarà, es posarà en funcionament aquesta segona fase, per tant, aquesta implantació d'aquests mesuradors en els infants entre set i divuit anys.

I dic que és important perquè el fet de que aquells infants que ja tinguin implantat aquest sistema fins als set anys i que se'ls prolonga després..., òbviament, com més trigui la segona fase menys esforç serà necessari, perquè hi haurà una part de la població d'aquesta edat que ja ho portarà incorporat. Per tant, ens agafarem la data que ens ha dit la diputada d'Esquerra Republicana –finals del 2018– com un compromís perquè això sigui d'aquesta manera.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat.

Com que la propietària de la proposta de resolució ja s'ha posicionat respecte a les esmenes, passariem a votar aquesta proposta de resolució.

Vots favorables?

Doncs també queda aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució sobre els concursos públics de restauració del Departament de Salut

250-00050/12

I ara passem a la proposta de resolució número 8, que és la Proposta de resolució sobre els concursos públics de restauració del Departament de Salut, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Per tant, per defensar-la té la paraula el diputat Martín Eusebio Barra.

Martín Eusebio Barra López

Gracias, presidenta. El objeto de esta propuesta de resolución es minimizar los riesgos que para las personas con enfermedad celiaca puede suponer una dieta mal elaborada. Para estas personas la dieta sin gluten es su medicina, es la medicina que evita que sufran las graves consecuencias que su enfermedad provoca no solo en su sistema digestivo sino en su salud en general. Una dieta sin gluten y equilibrada en el resto de nutrientes les permite llevar una vida absolutamente normal.

Pero en los países de dieta mediterránea, como es el nuestro, seguir esta dieta es algo más complejo, porque los cereales con gluten, como el trigo, suponen la principal aportación diaria de carbohidratos, y sustituirlos totalmente por otros cereales sin gluten, como el arroz o el maíz, pues choca con nuestras costumbres. Y además, eso aparte, esos cereales con gluten también forman parte de muchos alimentos elaborados, salsas, etcétera.

Pero, además de una selección estricta de los alimentos sin gluten, también es necesario tener un exquisito cuidado durante su elaboración para el consumo y evitar su contaminación con trazas de gluten que pueden proceder de otros alimentos que se estén elaborando al mismo tiempo. Por eso, en la actividad de restauración es fundamental que en las empresas se apliquen protocolos muy estrictos para evitar esta contaminación cruzada entre alimentos.

Y cuando es la Administración la que saca a concurso los servicios de restauración de centros públicos –en este caso sean hospitales o en otros casos escuelas, etcétera–, está entre sus responsabilidades el garantizar que el servicio que prestará la empresa concesionaria será correcto, tanto en la diversidad de menús, en la calidad de los mismos, así como en la ausencia de alérgenos dañinos para la salud de los usuarios.

Y este es el objetivo de nuestra propuesta, que la Administración, en este caso el Departament de Salut, cuando saque a concurso la concesión del servicio de restauración de hospitales u otros centros sanitarios, incluya entre los criterios técnicos que han de cumplir las empresas que optan a estos contratos requisitos como una adecuada selección de ingredientes y también la utilización de protocolos de seguridad para la elaboración de los menús que eliminen el riesgo de contaminación cruzada.

Esta es una propuesta que nuestro grupo ha presentado en varias comisiones; en algunas ya se debatió en la anterior legislatura, en otras quedó pendiente y la presentamos en esta legislatura, como es en el caso de esta comisión. El texto concreto que presentamos ya fue transaccionado en otras comisiones y, por tanto, esperamos que tenga la aprobación de todos los grupos.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Atès que no hi han esmenes presentades, té la paraula la diputada Assumpta Escarp en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, presidenta. Jo agafo les darreres paraules del diputat que ha presentat la proposta de resolució, en el sentit de que és una proposta ja transaccionada que al final de la legislatura passada es va presentar a diverses comissions. Crec que aquí la vam retirar per acabar de fer una transacció que fos uniforme, una mica per a tots els departaments.

I, en tot cas, només manifestar, doncs, el nostre vot favorable a que tiri endavant aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. Bé, és un tema que ja havíem tractat i no tenim cap problema en aprovar.

Ens passa en aquest cas com en moltes altres resolucions de Ciutadans, que tot i estar-hi plenament d'acord són parcials respecte a temes que hem tractat en altres moments amb molta més complexitat. El tema de la celiaquia..., si no recordo malament, a la legislatura passada es va fer una proposta de resolució –potser no va ser la passada sinó l'anterior; com que són tan curtes–, una de molt àmplia respecte a temes que són de regulació estatal però que des de Catalunya volíem també reclamar; respecte a temes diversos que competeixen l'Administració pública, com és aquest cas, no?, de concursos de restauració, però també respecte a temes que l'Administració pública pot fer amb el sector privat, de promoure conjuntament amb les associacions de celíacs qualitats, o mostres de com algun restaurant realment –i comprovar-ho– vetlla per aquesta no mescla, no barreja d'aliments perquè els celíacs no tinguin problemes; difondre, evidentment, aquest tipus de restauració correcta per a la persona afectada per celiaquia; campanyes de difusió respecte de la celiaquia en si; campanyes, també, de difusió perquè hi ha molta gent que és celíaca i ni tan sols està diagnosticada, etcètera.

Bé, totalment d'acord amb aquesta proposta de resolució, però ja..., no ho dic perquè sí, ho dic perquè segurament de nou, quan torni a ser el dia de la celiaquia i ens tornin a convocar les entitats de celiaquia, tornarem a preguntar-los: «Com està el compliment d'aquella resolució?», perquè jo sempre els pregunto el mateix, de tots aquells punts d'aquella resolució respecte del Govern, i sempre ens diuen: «Pendants.»

Per tant, ja hi ha hagut aquests debats en el Parlament de Catalunya. Si no volen que haguem de tornar a registrar la resolució completa de nou, o punt per punt, com ho fa Ciutadans (*l'oradora riu*), si us plau, reclamïn, grups que estan fent suport al Govern, al seu Govern que compleixi allò que vam acordar transaccionadament i consensuadament tots els grups parlamentaris la legislatura passada i que crec que eren temes com molt de sentit comú, i a més molt treballats amb els afectats i les entitats que els agrupen.

La presidenta

Gràcies, diputada. I en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular té la paraula el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Per anunciar el vot a favor.

La presidenta

Gràcies. I ara, per posicionar-se en nom del Grup Republicà, té la paraula la diputada Anna Caula.

Anna Caula i Paretas

Compartiríem tot el que s'ha manifestat fins a aquest moment. Tanmateix, també reforçar, tot i que votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, però..., per obvietat, fins i tot per redundància, no?, perquè entenem que probablement, com manifestava la diputada Ribas, el tema de la celiaquia va una mica més enllà, i penso que el que posa en aquest moment a sobre de la taula el Grup de Ciutadans és una cosa que senzillament s'està duent a terme, sobretot en el punt on ho diuen dels concursos públics. No hauríem d'anar gaire més enllà. L'últim concurs públic que surt ja ho estipula i explícita.

Però, fins i tot, jo penso que sí que s'ha avançat molt en aquest aspecte de la celiaquia, perquè ja és obligatori, ja tenim un protocol que supervisa la inspecció de salut cada vegada que fa una inspecció a una cuina, sigui d'un centre educatiu, sigui d'un centre de salut pública. Per tant, tots aquests requisits s'han de fer, tota aquesta

traçabilitat s'ha de fer, tot aquest pla de cuinar respectant els al·lèrgens i la via de com cuinar-ho perquè no hi hagin interferències ja s'està fent, està reglamentada, i dona moltes solucions que crec que probablement, si miréssim una mica enrere, s'ha avançat moltíssim en aquest aspecte.

Per tant, d'acord, però entendríem que probablement estan demanant quelcom que ja es du a terme.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, per acabar aquesta ronda d'intervencions, i en nom del Grup de Junts per Catalunya, té la paraula l'illustre senyor Lluís Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, presidenta. Per manifestar el vot a favor del nostre grup parlamentari.

La presidenta

Gràcies, diputat.

Doncs llavors passaríem a votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots favorables?

Doncs també és una proposta de resolució que s'aprovarà per unanimitat.

Proposta de resolució sobre les clíniques odontològiques iDental

250-00242/12

I ara debatrem les dues últimes propostes de resolució. Vull recordar que són dues propostes de resolució entrades per consens de tots els grups parlamentaris, en tant que interessava, precisament pel tema que tracten aquestes dues propostes de resolució, que es poguessin veure en Comissió de Salut abans de les festes de Nadal o el que era el més aviat possible. I és en aquest sentit que substanciarem conjuntament una proposta de resolució del Grup Parlamentari de Ciutadans sobre les clíniques odontològiques iDental i també una proposta de resolució de Catalunya en Comú Podem sobre l'estafa de les clíniques odontològiques iDental, i que aquesta..., ja avanço que estan els dos textos transaccionats amb una altra proposta de resolució que s'ha treballat conjuntament no només per aquells grups que havien presentat esmenes prèviament a aquestes dues propostes de resolució sinó també incorporant, doncs, el Partit dels Socialistes de Catalunya en aquest consens conjunt per tirar endavant aquesta proposta de resolució.

Per tant, i en aquest benentès que volia que quedés clar a l'hora de donar la paraula als grups parlamentaris, doncs, substanciarem conjuntament aquestes dues propostes de resolució.

Per tant, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Martín Eusebio Barra.

Martín Eusebio Barra López

Gracias, presidenta. Efectivamente, yo también en este punto quería hacer unas consideraciones previas en el mismo sentido que ya las ha hecho usted, pero creo que no está de más reiterarlas. Porque aunque en el orden del día aparecen las propuestas de resolución que ya hacía tiempo que estaban registradas, en este caso, tanto por Catalunya en Comú Podem como por Ciudadanos, el texto que sometemos a votación en este punto es un texto transaccionado, que resume ambas propuestas, que las reúne, del que ya hemos entregado copia a todos los grupos y a la Mesa.

Este texto surge a partir de que hace unas semanas la casi totalidad de los grupos del Parlament tuvimos una reunión conjunta con una representación de los afectados por esta estafa; nos pidieron ayuda parlamentaria, porque aunque ellos se habían reu-

nido con responsables del *departament* y del Colegio de Odontólogos, etcétera, pues no observaban movimientos claros para la solución de su problemática. Todos los grupos allí reunidos nos comprometimos a realizar una propuesta conjunta, la que hemos debatido entre todos nosotros en diversas reuniones, y es lo que sometemos hoy a aprobación.

Y es necesario mencionar, como ya ha hecho usted, que se ha hecho de esta forma para no demorar más la tramitación y, por tanto, en el orden del día aparecen estas dos propuestas. El texto final está firmado por los grupos proponentes y por los grupos que habían presentado enmiendas, pero, efectivamente, no solo el Grupo Socialista, también el Grupo de la CUP, aunque no nos acompaña, participó de forma amplia en esta deliberación, y quiero agradecer especialmente, pues, a estos grupos que no ha podido aparecer como firmantes pero que hayan aceptado esta tramitación rápida para no demorar más el tema.

Bien, hechas estas consideraciones previas, paso al objeto concreto de debate. El caso de la red de clínicas odontológicas iDental es la estafa sanitaria más grande de los últimos años. Es un auténtico escándalo de salud y de consumo que, según estima la Asociación Nacional de Afectados por iDental, afecta alrededor de unas 400.000 personas en toda España, de ellas unas 42.000 en Cataluña.

Esta red de clínicas *low cost* utilizaba técnicas de márketing muy agresivas para ofrecer servicios odontológicos teóricamente mucho más baratos, pero a personas con ingresos medios y bajos; eran su principal *target*, su principal objetivo, en este caso han sido sus víctimas. Una vez conseguido captar el cliente, le hacían firmar con la entidad financiera un crédito vinculado, pero muchos tratamientos no se realizaban en las condiciones adecuadas.

Tras muchas reclamaciones de estos clientes, las clínicas cerraron sus puertas en junio de este año y han dejado muchos pacientes con tratamientos sin completar, incluso sin comenzar, pero con el crédito firmado y con los bancos reclamando su pago, e incluso hay casos de tratamientos mal realizados, con problemas de materiales defectuosos, infecciones, etcétera. Es un auténtico, es un verdadero escándalo que actualmente está investigando la Audiencia Nacional, pero que las personas afectadas en Cataluña por esta estafa –que, como digo, son mayoritariamente gente de clase trabajadora, con pocos recursos– están esperando una respuesta de la Administración, más allá de lo que en su día los tribunales puedan resolver.

En Ciudadanos somos conscientes de que el texto que sometemos a consideración en esta votación alcanza a cubrir todas las necesidades de este colectivo. Es el texto que entre todos hemos conseguido comprometernos, es decir, cuenta también con la aprobación de los grupos políticos que dan apoyo al Govern, y a ellos me dirijo para pedirles que presionen, por favor, decididamente al Govern en esta cuestión. Primero, para que este texto que aprobamos hoy no se quede solo en una declaración parlamentaria; para que se comprometa, el Govern..., o sea, que el texto que aquí contemplamos se ponga en marcha de manera inmediata.

Tengamos en cuenta que por cuestiones políticas que ahora mismo, para no enturbiar el consenso al que hemos llegado, creo que no es necesario mencionar, vamos muy retrasados respecto a otras comunidades autónomas. Por lo tanto, por favor, que sea lo más inmediato posible el prestar apoyo y ayuda a estas personas.

Y, en segundo lugar, para que esta puesta en marcha inmediata de las medidas aquí contempladas sea considerada por el *departament* como un primer paso, necesario pero insuficiente, para completar la atención que estas personas merecen. Tengamos en cuenta que ya en otras comunidades autónomas no solo ya se está trabajando desde hace tiempo, sino que también se les están ofreciendo ayudas superiores a las que aquí comprometemos.

Para terminar, desde Ciudadanos dar las gracias de nuevo a todos los grupos que hemos trabajado en este acuerdo y reiterar nuestra petición de puesta en marcha in-

mediata de estas medidas, y que incluso se puedan extender en otras suplementarias para dar la atención que estas personas necesitan.

Gracias.

La presidenta

Gràcies.

**Proposta de resolució sobre l'estafa de les clíniques odontològiques
iDental**

250-00375/12

I ara, en nom de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. Bé, a banda d'agrair a la resta de grups parlamentaris la transacció que permet que avui votem, no?, sobre aquestes dues resolucions que hi havia registrades, amb les esmenes que hi havia però, al final, un treball conjunt, donar les gràcies també a la gent de les plataformes d'afectats, que són les que ens han vingut a reivindicar i a reclamar a cada un dels grups parlamentaris i també conjuntament a tothom que féssim alguna cosa –per cert, gent de les plataformes d'afectats que ara arriben i entren i que, em sap greu, s'han perdut la primera part de la presentació d'aquestes resolucions–, però que..., dèiem, donar-los les gràcies especialment a les plataformes d'afectats, que són les que ens han fet arribar aquesta problemàtica que pateix gent de Catalunya i que, per tant, com a Parlament de Catalunya, igual que molts altres parlaments autonòmics, doncs, era important que també tractéssim.

Ja s'ha explicat abans, però crec que està bé insistir-hi. Estem parlant d'una estafa –d'una macroestafa, de fet– que afecta gent de tot Espanya; es calcula que unes 400.000 persones a tot Espanya i es calcula que unes 40.000 persones a Catalunya. És una macroestafa clarament d'aquells que volen fer negoci amb la nostra salut, d'aquells que s'aprofiten econòmicament de la gent més vulnerable i més dèbil. Són empreses que han intentat abaratir costos i aconseguir el màxim de beneficis en el més curt temps possible, i així ha estat. De fet, els estudis que hi ha respecte d'aquest sector demostren que hi ha hagut un creixement interanual brutal en els últims anys d'aquest sector dental, no?, de clíniques dentals.

I iDental no és el primer cas d'una estafa d'aquest tipus en aquest sector, també ho hem de tenir present; també és possible que no sigui l'últim, mentre no es canviïn les normatives estatals que permeten que això segueixi així. Gent que ha estat intentant fer negoci, com? Doncs a partir d'abaratir els costos amb contractacions precàries, permetent intrusisme professional de gent que no són odontòlegs, amb materials de baixa qualitat i amb mala praxi, com no esterilització, diagnòstics erronis, etcètera.

Tot això acaba tenint conseqüències en la salut de 400.000 persones a Espanya i de 40.000 a Catalunya, segons aquest càlcul. Conseqüències en persones –també s'explicava abans per part de Ciutadans–, gent especialment de classe treballadora, gent amb escassos recursos, i no perquè sí, sinó perquè iDental feia una campanya específica, publicitària, destinada a aquest públic; la seva publicitat i les seves ofertes anaven destinades especialment a gent que no es pot pagar altres tipus de tractaments perquè no té els diners, i per tant..., amb una facilitació d'una complicitat sospitosa amb els bancs de crèdits per poder fer aquest tipus de tractaments, per dir-ho suau, i després aquestes conseqüències de tractaments no finalitzats, no fets, i de crèdits, no?, que acaben tenint aquestes persones oberts, i que estan patint. Per tant, conseqüències econòmiques, conseqüències de salut per a aquesta gent.

Per tant, per tot això, per tot aquest volum de gent afectada, per l'afectació en si, tant sanitària com econòmica, perquè és un col·lectiu vulnerable, i per tant creiem que cal una especial protecció per part de les administracions públiques, el nostre grup parlamentari ha insistit en la nostra resolució. I hi volem insistir molt, en aquesta argumentació i explicació, que es tracta d'un problema de salut pública, i que ho hem de tractar així. I per tant, l'autoritat sanitària, que és el Departament de Salut a Catalunya, s'ha de fer responsable d'un problema de salut pública.

Aquesta transacció a la qual hem arribat amb tots els grups assumeix aquesta responsabilitat, i ens en felicitem; assumeix la responsabilitat de que les conseqüències sanitàries per a aquesta gent s'han d'assumir, i per tant s'han de fer tractaments a aquesta gent, també des dels serveis públics, per a aquelles persones que tenen tractaments a mitges, infeccions brutals... No es pot deixar la gent amb un problema greu de salut quan no pots menjar perquè tens la boca destrossada.

La transacció que s'ha fet assumeix que l'Administració de la Generalitat en global ha d'atendre aquesta gent, i ha de facilitar oficines de coordinació, no?, centralitzades, d'atenció, per facilitar la informació i el suport a aquestes persones en tot allò que necessiten.

La transacció que s'ha fet i que es vota assumeix que cal fer una coordinació amb les entitats que representen aquests afectats d'IDental perquè també puguin fer d'actors de defensa dels drets d'aquestes persones.

La transacció que s'ha fet permet que s'ofereixin també mecanismes de mediació, d'arbitratge, des de l'Agència Catalana de Consum per tractar aquests elements econòmics de crèdits amb els bancs, i permet també estudiar les fórmules dins del marc que tenim en allò que és la part d'assistència pericial gratuïta.

També ho hem de dir: no ens satisfà com queda aquest punt, no és absolutament el punt tal com s'havia de redactar, però entenem que és on es pot arribar, i que valia la pena que tota la resta d'aquesta assumpció de responsabilitat administrativa del Govern de la Generalitat es faci en aquesta transacció, i per tant s'aprovi avui aquesta resolució amb màxima urgència, pel que són normalment les tramitacions en el Parlament, com ha explicat la presidenta. I per tant agraïm que tots plegats hi haguem posat de la nostra part, perquè quan les coses són així de greus no podem deixar-les passar i fer veure que no passen.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs saludar els representants de les associacions i d'afectats d'aquesta estafa, i seguim amb l'ordre del dia en aquest punt. I, per tant, per defensar, doncs, les esmenes, tot i que hi ha un text transaccional, en nom del Grup Republicà té la paraula la diputada Noemí Llauredó.

Noemí Llauredó Sans

Gràcies, presidenta. Molt bon dia a totes les persones afectades. Primer de tot, tornar a mostrar la nostra solidaritat, i seguir oferint-nos per al que necessitin.

Expressar també que des de tots els grups parlamentaris hem treballat per arribar a aquesta proposta de resolució transaccionada i unànime, que crec que és bo que posem en valor i que mostrem una mica aquesta unitat, com s'ha fet també en altres administracions i institucions, que sé que també han presentat mocions conjuntes. Per tant, aquí al Parlament també hem estat capaços de fer el mateix.

També hem volgut que allò que aprovéssim fos factible de realitzar i no aprovar allò que potser podria quedar molt bé de cara, doncs, a vostès però que després no fos possible dur a terme. Per tant, es tracta d'una proposta que ens veiem capacitats per dur-la a terme, i que, per tant, és factible.

Finalment, ha quedat clar que es crearà aquesta atenció centralitzada per coordinar i informar en les àrees de salut i consum; que es continuaran realitzant campanyes d'informació perquè els afectats sàpiguen on dirigir-se i què fer per defensar els seus drets –de fet, ja se n'han fet per part de l'Agència Catalana del Consum, fent

intervencions a la televisió, a la ràdio, al web; també es va contactar amb Salut i amb els Mossos d'Esquadra perquè poguessin informar, doncs, les persones afectades de com havien de tramitar les seves denúncies.

Molt important, també, el fet que s'assumeixi l'assistència pericial gratuïta d'acord amb el que ja estableix la Llei d'assistència jurídica gratuïta, i oferir des del sistema sanitari públic el tractament dels afectats que pateixin aquestes complicacions derivades del tractament.

Així mateix, assegurar, amb mecanismes de mediació i arbitratge de l'Agència Catalana del Consum, que les entitats financeres implicades deixin de passar a cobrament cap altra quota perquè així és com està previst en la Llei de contractes de crèdits al consum.

Res més. I moltes gràcies, doncs, a tots els grups per haver-ho fet possible.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Bé, gràcies, presidenta. Primer vull, com han fet altres grups parlamentaris, saludar els membres de l'associació i afectats precisament per aquesta estafa que s'ha produït a l'iDental, i posar sobre la taula diferents qüestions que tenen a veure amb el que és el funcionament habitual del Parlament.

Aquest Parlament no està tancat, no ha estat mai tancat, i precisament..., un exemple que tal vegada hauríem volgut una mica més ràpid, pel que fa al nostre grup parlamentari. Després d'una reunió que vam fer amb un grup d'afectats vam comprometre'ns totes les forces polítiques que tiraríem endavant o estudiàriem, intentaríem arribar a un acord, i aquesta és una proposta que avui aprovarem de forma transaccionada entre tots els grups parlamentaris. Precisament, és una imatge evident de que el Parlament és el lloc adequat per portar-hi determinades inquietuds, i el que la gent espera –el que la majoria de la gent espera– és que el Parlament faci la seva tasca, que és posar-nos d'acord i «apretar», entre cometes, el Govern de Catalunya i totes les instàncies que afecta precisament aquesta estafa, que és una estafa que és transversal, que afecta diferents àmbits i també afecta diferents administracions.

I, per tant, evidentment que nosaltres tenim una incidència molt directa en el Govern de la Generalitat de Catalunya, però és veritat que la competència per evitar, precisament, noves estafes no és només del Govern de la Generalitat de Catalunya sinó que afecta altres administracions que han de ser pressionades des de la mateixa perspectiva; per tant, que resolguin no només la problemàtica actual, que és una obligació i un compromís amb els afectats, sinó que el que no ens podem permetre com a societat és que torni a succeir quelcom semblant al que ja ha succeït –entre altres coses, també, perquè ja hi havia hagut antecedents, que potser això encara l'agreuja més, la situació. Venim d'una situació que no és nova, que ja s'havia produït, hi havia uns antecedents, i que l'Administració tenia l'obligació, precisament, d'haver imposat al seu moment mecanismes de prevenció perquè no es tornés a repetir.

Evidentment que hi han competències de caire de consum, que hi ha competències en l'àmbit de la salut, que hi ha competències que afecten el Govern de l'Estat, que hi ha competències que afecten fins i tot ajuntaments –l'obertura de determinats locals per portar a terme aquesta activitat també és una competència municipal–, i evidentment hi ha hagut una manca de control i fins i tot una manca de les inspeccions necessàries per tal de que això no es produís.

En la situació actual, els grups parlamentaris hem fet una proposta que em sembla que d'alguna manera coincideix i fa un diagnòstic evident de la situació, dona suport de forma ineludible i necessària a totes les persones afectades, i el que es-

peren aquestes persones és que, més enllà del que acordem avui, del que escrivim avui i del que instem a fer al Govern avui, realment el que reclamen és efectivitat del que avui aprovem. Vol dir que hem, d'alguna manera, de traslladar a l'efectivitat els acords que es prenguin aquí al Parlament de Catalunya, i per tant també demostrarem, per altra banda, la utilitat i la necessitat i l'obertura necessària que ha de tenir el Parlament de Catalunya per a totes aquelles qüestions que afecten la societat en general.

Vull fer un reconeixement a la forma en què els afectats s'han organitzat, vull fer un reconeixement a la manera que plantegen les seves reivindicacions, i vull fer un reconeixement també a totes aquelles persones que des d'un punt de vista tècnic els estan assessorant, perquè, evidentment, tinc notícia que, d'alguna manera, més enllà dels mitjans de comunicació, han intentat interactuar amb totes les administracions que estan afectades per aquesta estafa que no hauria hagut de passar absolutament mai.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara, en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya, té la paraula la diputada Assumpta Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, presidenta. Saludar les persones que avui ens acompanyen, els afectats i afectades pel cas iDental, i agrair... Parlava el diputat Lluís Guinó de reconeixement; jo crec que la paraula és adequada: és reconeixement a la tasca realitzada, a l'esforç que s'ha fet per arribar a totes les administracions. I agrair aquella reunió que, amb representants de totes les forces polítiques, doncs, vam poder atendre directament el que ens plantejaven, també el que s'ha plantejat en molts altres ajuntaments, i a partir d'aquí articular la proposta que avui discutim.

I jo crec que el més important no és que avui posem en evidència que estem d'acord amb una proposta..., i en aquest sentit agrair també al diputat Martín Barra l'esforç que ha anat fent d'anar enviant redactats, diguéssim, recollint tot el que tots dèiem, tot aquest esforç de síntesi i de buscar la millor redacció, que sigui en realitat el que creiem que el Govern ha de tirar endavant i que d'alguna manera hi hagin més iniciatives en aquest sentit.

Jo crec que es recull en la transacció bàsicament el que tots hem volgut dir –que és l'atenció centralitzada, que hi hagi un suport efectiu per als afectats directament, és a dir, que no hi hagi una assumpció de no responsabilitat, sinó que hi hagi una atenció molt més centralitzada–, congratulant-nos –ho diem quan parlem de la seva solidaritat i suport–, doncs, de que hagi actuat l'Administració de justícia, en el sentit d'atendre i demanar responsabilitats als responsables, al directament responsable d'aquestes franquícies.

Com deia, atendre de manera centralitzada i evitar, doncs, que els afectats no tinguin la informació completa, però sobretot que no hi hagin esforços coordinats per part de totes les administracions per tal de donar suport als afectats, amb les pericials gratuïtes, amb la resolució del tema financer i que els serveis sanitaris públics assumeixin les complicacions i patologies que es puguin derivar de les negligències que s'hagin pogut generar.

Jo crec que la resta de diputats i diputades han expressat ja, doncs, moltes de les coses que volem dir.

Jo..., com que crec que a l'acord hem intentat recollir el que es deia, potser hi han algunes coses que en virtut d'intentar que tots poguéssim estar d'acord, doncs, s'han d'ajustar –ho deia abans la diputada Ribas.

Però en tot cas sí que m'agradaria deixar dues reflexions sobre la taula. Una és sobre la mateixa cartera de serveis del CatSalut. A Catalunya no cobrim bona part de les patologies bucodentals –en menors, ara sembla que s'amplia una miqueta la cosa–, però el que està clar és que quan diem que la persona és el centre del sistema,

doncs, deuen ser unes persones sense boca, perquè no es posa la salut bucodental en l'àmbit que hauria de tenir ni té la prevenció que hauria de tenir ni la cartera de serveis que hauria de tenir.

Per tant, qualsevol tractament fa que s'hagi de remetre de manera privada. Com tots sabem, cada vegada que algú parla d'anar al dentista, doncs, són tractaments que són cars, i per tant dona peu a que aflorin aquests negocis que el que fan és aprofitar-se de la vulnerabilitat de totes les persones. Jo crec que aquest és un dels aspectes que caldrà corregir, com han fet altres autonomies.

I l'altre és un altre element –el deia abans el diputat Guinó–, que és de regulació estatal molt més estricta, però també de més controls d'inspecció per part de salut pública. Estem parlant d'un tema de salut, i per tant jo crec que aquí ha d'haver-hi molta més tasca d'inspecció.

I un altre tema que hem parlat en aquesta comissió i que tampoc s'hi acaba de posar fil a l'agulla, que és el tema de la publicitat, no? És a dir, no pot ser aquesta desfilada de famosos anunciant clíniques dentals que després són una estafa i que de ben segur ells no hi deuen anar, i per tant la responsabilitat també és d'ells amb alguna cosa que en podríem dir «publicitat enganyosa».

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Anunciar també el nostre suport a aquesta proposta de resolució transaccionada i única amb relació a aquest problema, i algunes consideracions.

Malauradament, aquest no és un problema nou, ja ens hi hem trobat en d'altres ocasions, i per tant jo crec que les solucions que s'han d'oferir han d'estar ja bastant previstes en aquest sentit. Primera consideració.

Segona consideració. No estic d'acord amb que el model –el model– sigui un model que sigui dolent i que doni peu a que hi hagin persones que s'aprofitin d'aquesta situació, i s'aprofitin, com es deia ara, de la vulnerabilitat de les persones. El model en si no és el dolent, el que és dolent és que hi hagin persones que intentin aprofitar-se d'unes determinades situacions i que causin i generin un perjudici a aquelles persones que hi confien, no? Per tant, jo crec que, efectivament, s'han d'arbitrar les mesures necessàries per tal de garantir des de l'Administració pública que aquells que exerceixen aquesta activitat amb aquest model ho facin amb les màximes garanties, sobretot des del punt de vista sanitari, però també des del punt de vista financer, perquè no oblidem que aquest model d'activitat conjuga les dues activitats, i per tant crec que les dues s'han de tenir presents. I per tant, també des de l'aspecte de consum, on la Generalitat hi té plenes competències, doncs, s'han de poder fer les modificacions necessàries per vigilar aquest tipus d'activitat i per intentar evitar en el futur que es tornin a repetir aquestes circumstàncies.

I la tercera consideració, amb relació a la publicitat. Tampoc no és cap novetat; en aquesta mateixa comissió ja s'han tractat en d'altres ocasions problemes relacionats amb la publicitat que es fa d'aquest tipus de centres que conjuguen aquests dos vessants, com deia, el sanitari i el financer.

La presidenta

Gràcies, diputat.

Per tant, recordem que el que ara votarem és la transacció conjunta de les dues propostes de resolució originals, una del Grup de Ciutadans i una altra de Catalunya en Comú Podem, per una transacció que han fet amb aquells grups, que són el Grup Republicà i Junts per Catalunya, que havien presentat esmenes a aquestes dues propostes de resolució, i a la qual s'incorpora, doncs, també el Partit dels Socialistes de Catalunya i hi dona el suport favorable el Partit Popular, en aquesta proposta de

resolució conjunta que votem substituïnt els dos textos originals. Per tant, fem una única votació? *(Pausa.)* Sí?

Vots a favor?

Doncs queda aprovada aquesta transacció per unanimitat de tots els grups parlamentaris presents.

**Compareixença de representants dels sindicats de metges
que convoquen una vaga a partir del 26 de novembre de 2018
per a informar de les raons de la convocatòria i de l'estat de les
negociacions amb el Govern**

357-00164/12

Doncs ara ja passaríem a l'últim punt de l'ordre del dia, que és el punt afegit d'aquesta compareixença. Per tant, per anar a buscar les persones que compareixen suspenem la comissió tres minuts, només.

I abans de començar m'agradaria, si hi estan d'acord els portaveus, pactar que la intervenció dels compareixents sigui d'uns deu minuts i la dels grups parlamentaris al voltant de tres, sabent que aquesta presidència sempre ha estat flexible amb l'ús del temps, però per no excedir el temps previst de duració de la comissió. Si hi estan tots d'acord... *(Pausa.)*

Doncs suspenem la comissió cinc minuts i seguim amb el següent punt de l'ordre del dia.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i tretze minuts i es reprèn a dos quarts d'una i set minuts.

La presidenta

Si els sembla als diputats i diputades de la Comissió de Salut, comencem aquesta compareixença del senyor Jordi Cruz i del senyor Josep Maria Puig, representants de Metges de Catalunya, una de les entitats convocants d'aquesta vaga que avui encara tenim, del món de la primària, bàsicament.

I per tant, tot i ser una compareixença, doncs, incorporada a l'ordre del dia avui mateix, i per tant els mateixos compareixents no tenen tampoc molt de temps i estan en plena negociació, també, del tema que ens venen avui a exposar, i atès també que tots els grups parlamentaris aquests últims quinze dies jo crec que ens hem reunit amb ells per explicar els motius que els portaven a convocar aquesta vaga, i a explicar-nos als grups parlamentaris quines eren les demandes, si els sembla bé als grups parlamentaris –que és el que dèiem, i a ells també els ho he comentat– farien una exposició d'uns deu minuts, sense entrar en res que els pugui comprometre, atès que encara estan en plena negociació, i després els grups parlamentaris tindrien un temps d'uns tres minuts per grup parlamentari per plantejar aquella pregunta o consulta molt més concreta que ells després, òbviament, contestaran. I això amb la flexibilitat de la qual, doncs, aquesta comissió sempre ha gaudit en l'ús dels temps parlamentaris.

Per tant, quan vulguin, senyor Cruz o senyor Puig. Qui dels dos...? *(Veus de fons.)*
Doncs el president, senyor Cruz, té la paraula.

Jordi Cruz Llobet (president del sindicat Metges de Catalunya)

Hola, bon dia a tothom. Agrair-vos que ens hàgiu citat aquí i ens deixeu explicar el tema de les convocatòries d'aquestes vagues que hem convocat.

Resumint, Metges de Catalunya hem convocat els metges i metgesses de l'àmbit de l'atenció primària ICS, i després també hem convocat una altra vaga, que és dels metges i metgesses de la sanitat concertada, o del conveni Siscat, diríem. En una estan convocats 5.700 metges i metgesses, i a l'altra estan convocats més de deu mil metges i metgesses.

Les raons que ens han portat a convocar aquestes vagues han sigut que ja hem esgotat les vies de negociació, hem esgotat les vies jurídiques, que també les hem hagut de fer, i al final hi han hagut d'haver-hi, evidentment, mobilitzacions, i al final sempre s'acaba amb una vaga, que és la manera de poder interlocutar d'una forma més directa i demostrar una miqueta l'enuig i la força que pot tenir un col·lectiu.

Els motius de la vaga els coneixeu prou bé. Els metges portem deu anys –deu anys– suportant el tema de les retallades; no hem badat boca, ho hem fet. Els últims anys hem rebut molts copets a l'esquena per part de la ciutadania i per part de vostès, també, els polítics, però simplement han sigut copets a l'esquena i agraïments, i no hem vist res més, i ha arribat a un punt que això no és suficient.

Evidentment, el motiu de la vaga, doncs, és la sobrecàrrega assistencial. Han desaparegut molts metges amb les retallades, han desaparegut llits; la sobrecàrrega és important, les agendes estan supercarregades, i aleshores el motiu és la sobrecàrrega.

L'altre tema és el tema de la conciliació. La gent, donada aquesta sobrecàrrega..., i així la conciliació és molt difícil.

L'altre tema seria la recuperació de les retribucions d'aquests últims anys. Entenem com està el país, i com està financerament, però sempre, des del primer dia, hem dit la paraula «calendari» –hem dit la paraula «calendari». Però el que està clar, que si es calendaritza un acord el primer rebut s'ha de pagar, sigui econòmic o sigui en condicions laborals, vull dir que s'ha de fer perquè es recuperi la credibilitat que s'ha perdut.

I això és el que ens ha portat aquí. Per què? Amb l'objectiu de la qualitat de l'acte mèdic, no? –la qualitat de l'acte mèdic. Per això ja heu sentit a parlar que potser una de les línies vermelles era el tema de temps d'assistència als pacients, tenir uns minuts, tenir unes agendes adequades. Entenem que per posar un límit s'haurien de tenir molts més professionals que ja se'ns està oferint que es posaran, però en aquests moments no els tenim, aquests professionals, no n'hi han. Tots coneixem que ens costa molt trobar els professionals, però, per tant, nosaltres diem que atindrem a tothom però que volem unes mesures per fer aquest escriu, perquè ara s'està fent, cada metge i metgessa ho està fent, però no se li reconeix.

I, una miqueta, aquests serien els motius.

Simplement, ja ho heu vist al carrer. Els metges i metgesses són molt difícils de mobilitzar –són molt difícils de mobilitzar–, però ja heu vist el carrer aquests dies. Realment, la gent està enfadada; està enfadada de com se l'ha tractat en els últims anys i vol això, vol que se li reconegui la feina que està fent i vol fer una feina de qualitat, per al pacient, i de seguretat –de seguretat ell com a professional, i de seguretat també per al pacient.

A les dues vagues hi ha la negociació, que seria el tema de l'atenció primària, que està força avançada; podria ser que a les properes hores es pogués desencallar o no, però aquesta la tenim força avançada. I després tindriem, i no ho oblidem, perquè els mitjans i molt han estat..., perquè també van començar primer i la van entrar primer i porten més temps, però no oblidem la vaga de la sanitat concertada, eh?, que és el 82 per cent dels llits deguts, poca broma –poca broma–: 82 per cent dels llits deguts. Perquè, excepte Barcelona, Tarragona, Lleida, Girona, Badalona, Viladecans i Tortosa, a la resta de les poblacions de Catalunya tots els metges i metgesses estan cridats a la vaga, avui, eh?, vull dir que jo crec que el tema és prou important. I, evidentment, si s'arribés a que es desconvocàssim una vaga, perquè la gent diu: «Bé, i si arribeu a un acord, desconvocareu?»,..., però penseu que hi ha l'altra vaga, que, evidentment, aquesta vaga està convocada per cinc dies, demà seria l'últim dia d'aquesta vaga, però si no queda ben lligat el tema..., i no dic que quedi ben lligat amb un acord, amb un preacord, el tema de la concertada, sinó que simplement quedi ben lligat el que seria el tema de la negociació, perquè davant tenim uns representants de les empreses que ens diuen que ja hem signat un conveni fa

deu dies, però la realitat és que una vegada més, jo diria que des del segle passat, mai han comptat amb les reivindicacions dels metges. Per tant, els metges, que són el pal de paller... I, a més a més, no tan sols no hi compten, sinó que inclús et sents maltractat, no? Només una anècdota. Formació per als metges: vint hores a l'any –vint hores a l'any de formació per als metges. Reduiran les hores a tots els col·lectius, quaranta-vuit hores, menys als metges, als metges no ens les reduiran. Entenem que ens necessiten, que necessiten hores de metge, però, clar, jo trobo que és vergonyós. No tan sols que no se'ns té en compte, sinó que tan sols se'ns maltracta, i això és el que ha portat aquí.

Jo espero que hi hagi sensibilitat, també espero que el que es pugui acordar a primària ICS immediatament es traslladi a la primària Siscat, perquè no s'entendria que, en una població, en un ambulatori d'ICS tinguin dotze minuts per veure la ciutadania, fins i tot per al mateix ciutadà, i a quatre cantonades hi hagi un ambulatori de la concertada que tingui quatre pacients en el mateix minut; no s'entendria. O sigui que jo crec que aquestes condicions s'haurien de passar d'un costat a l'altre, vull dir que...

Més que res, aquest missatge. Estem molt a prop en el que seria la primària ICS, però a la primària concertada jo crec que, com a mínim, entre avui i demà hauríem d'establir les bases i les bases correctes perquè tinguem la sanitat homogeneïtzada. Una cosa és heretar una sanitat desequilibrada, desigual, i una altra cosa és que, des d'un govern que és per a tots –que és per a tots–, que tinguem condicions diferents, els professionals i la ciutadania.

Si vols afegir alguna cosa...

Josep Maria Puig Marí (secretari general del sindicat Metges de Catalunya)

D'acord. El doctor Cruz ja ha explicat molt bé la situació global, tant d'un sector com de l'altre. Jo penso que hauríem d'intentar ser conscients que creiem que tenim una oportunitat... potser és exagerat dir «històrica», però crec que sí, que és una gran oportunitat perquè donem un tomb important a l'enfocament de la sanitat.

Fins ara, és una sanitat que l'hem basada en la quantitat, hem fet visites i visites i visites, s'ha de treure feina, s'ha de fer de la manera que sigui. I, tal com va dir Engels, «després de la quantitat, arriba la qualitat». I hem d'aprofitar aquest moment, hem d'aprofitar aquesta sotragada, en què la medicina s'ha de convertir en una cosa de qualitat, i la qualitat requereix temps. És impossible atendre a tothom que vulgui, en un horari determinat, i que allà hi entri tothom; és el que s'ha fet fins ara.

Per tant, atendre a tothom, evidentment, sí, i atendre amb qualitat és absolutament imprescindible. Aquest temps mínim de dotze minuts, o de mitjana de dotze minuts, que sembla que les negociacions estan entrant en aquest concepte i que es pot donar per fet que quedarà fixat d'aquesta manera, és evident que pot donar problemes, després, a l'hora de complir amb la quantitat de gent que necessita ser atesa. Per tant, el que s'està, en aquest moment, és buscant els ponts, les maneres per lligar aquesta qualitat que exigim amb una quantitat, la que faci falta, per atendre la nostra població.

Tal com ha dit el president, dos-cents metges de primària és un càlcul que, des del nostre punt de vista, queda curt, i probablement en necessitarem més, però inclús si ens quedéssim amb aquests dos-cents no els tenim, no estan al congelador: la gent ha fugit del país, de Lleida se n'ha anat a Aragó, cap a València, cap a les Balears. Som la comunitat autònoma que ha demanat més acreditacions a l'Organització Mèdica Col·legial, que és un pas imprescindible per poder anar cap a Europa. Europa està demanant –Alemanya, França, Anglaterra, Txèquia– més de nou mil metges, molt més ben pagats, amb una sobrecàrrega assistencial menor; per tant, la fuga de talent és un perill que tenim: malbaratar els diners públics formant gent a la univer-

sitat, que és cara, després els MIR als hospitals, que també són cars, perquè, quan els tinguem formats, se n'aprofitin a fora; sembla una estratègia del pitjor possible. De manera que creiem que és una oportunitat històrica de fer un canvi de paradigma i canviar la quantitat per la qualitat.

I, al mateix temps, que des de les vostres bancades aquests gestos de solidaritat, de comprensió, d'agraïment per l'esforç que s'ha fet, s'acabin traduïnt en coses concretes, i en política el que sabem és que la traducció està als pressupostos. De manera que en aquest moment, que esteu tots discutint i veient com es reparteixen els diners que tenim, molts o pocs, els suficients o insuficients, els que arriben o no ens arriben, però que el pastís que ens arribi sigui repartit d'una manera diferent: que no ens torni a passar que un pressupost que augmenta un 7,5 per cent, com va passar el 2017, a sanitat aquest 7,5 per cent no va arribar de cap manera i hi va arribar només un 3,8 per cent. De manera que aquesta bona predisposició a entendre que els professionals hem fet un esforç i que mereixem que puguem fer la feina amb dignitat i amb eficàcia s'ha de traduir sí o sí als pressupostos, si no tot aquest esforç pot quedar absolutament malmès, i no estem en posició de malmetre més els cuidadors. L'eslògan aquest que «hem de cuidar els cuidadors» no és un eslògan, és una realitat com una casa.

Per tant, us demanem que als pressupostos d'aquest any es reflecteixi aquesta voluntat política, que sembla que existeix, en números concrets. Llavors hi haurà credibilitat; llavors hi haurà confiança; llavors hi hauran ganes d'anar de la mà i anar ampliant aquesta cobertura sanitària. Sense això, que és un primer pas que s'ha de donar ja, serà molt difícil tornar a tenir confiança en els nostres representants en el futur. Per tant, no malmetem encara aquests ponts que queden i aquestes ganes de fer les coses i aquesta confiança en que els nostres representants acabaran entenent la situació i hi posaran remei.

Jo diria que tret d'això, doncs, agrair-vos també, com ha fet el president, el fet que ens doneu l'oportunitat d'explicar-nos, ell més concretament, jo d'una forma més genèrica, més, d'alguna manera, filosòfica, però aquesta filosofia la tenim i la creiem i pensem que és l'únic camí de futur.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies als compareixents. I ara sí que obriríem el torn dels grups parlamentaris. Començarem pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I per un temps de tres minuts, doncs, té la paraula el diputat Jorge Soler.

Jorge Soler González

Moltes gràcies, senyora presidenta. Doctor Cruz, doctor Puig, moltíssimes gràcies per ser aquí.

En primer lloc, jo us vull demanar disculpes perquè... bé, jo, aquest matí, just abans d'entrar a la comissió, després de llegir la premsa, després de tornar a veure les imatges d'ahir, després d'escoltar la ciutadania i molts dels meus companys que em seguien, doncs, fent ressò del que estava passant avui a les nostres consultes, he considerat que era urgent tenir una resposta també efectiva i clara en aquesta Comissió de Salut. Jo he començat demanant... Avui teníem molts punts, però m'ha semblat que tenir una vaga històrica...

Jo vaig estar a la darrera vaga que nosaltres, des de Metges de Catalunya, convocàvem, fa més de deu anys, crec recordar: recordo haver estat, en aquell moment, a Lleida, a la rambla de Ferran, en aquella vaga; han passat tants anys. I, de fet –crec que vostès ho saben perfectament–, un dels motius que em van fer deixar la meua consulta de metge de família per estar aquí, doncs, fent el que estic fent, com a portaveu sanitari, són moltes de les reivindicacions que jo porto anunciant aquí des de fa tres anys, dient: «Vigileu, que aquests temes són importants, mereixen una agenda i cal arreglar-los d'una vegada.»

Per tant, en definitiva sempre he dit –i ho vaig dir al faristol, al Parlament, al Ple del Parlament, en el darrer Ple–..., tot això resumeix fàcilment la meva postura des de Ciutadans: va de dignitat, eh? Va de dignitat laboral, va de dignitat a la consulta, va de dignitat de les agendes, va de dignitat, que és, en definitiva, el que volem tots els treballadors sanitaris. Però ara des del vessant polític, aprofitant... jo, ara, continuo sent metge de família, evidentment, però ara, com a diputat que estic aquí, he considerat que estan negociant, doncs, vostès amb el Govern. Era urgent: quatre dies de vaga –quatre dies de vaga punyent–, doncs, a la ciutadania li cal una resposta efectiva. Crec que els ciutadans de Catalunya es mereixen una resposta. Per això havia demanat que estiguéssiu vostès explicant-nos, doncs, com estan les coses.

També és cert –perquè, potser, doncs, hauran vist algun tall de la meva intervenció–: hem estat aquí una hora de debat dur, jo potser he aixecat en algun moment el to, bàsicament perquè també he demanat, crec que ho saben –i no me n'he d'ocultar i us ho dic també mirant-vos als ulls–..., saben vostès que jo defenso, com no pot ser d'una altra manera, l'atenció primària, i vaig dir al Ple i ho he tornat a dir i ho torno a repetir: l'atenció primària no solament som els metges, som molts professionals de salut. I per tant jo el que volia, i vull i continuaré volent, és que tots els que formem i que formem l'atenció primària, doncs, tinguem la representació més digna per al que volem –i ara parlo ja com a polític–, que és la millora de tota la salut de la ciutadania, perquè estiguin ben atesos.

Per tant, demanem, evidentment, com vostès diuen, diners –aquí és evident que sense diners no es poden fer moltes coses–, però també demanem molts canvis. Els nostres companys sabeu, saben que no solament estan demanant finançament, estan demanant dignitat. Per tant, tot el nostre suport davant tots els col·lectius, fem nostres les peticions, perquè així les hem anat aprovant. Jo fa molts anys, juntament amb els meus companys, juntament amb la resta de grups que estem demanant coses com les que a vostès, ara, doncs, els han fet ficar en vaga..., per tant, tot el nostre suport.

Demano i això, doncs, amb claredat meridiana –acabo, senyora presidenta–, que aviat arribin a un acord i que aquest acord sigui favorable. Aquesta és la intenció de Ciutadans, també: que vostès quedin satisfets i que, evidentment, com a defensors dels nostres treballadors i també de la nostra ciutadania, doncs, que l'acord sigui favorable també per a ells.

I gràcies –i acabo, presidenta– també a tots els companys, perquè ens fan sentir orgullosos de la nostra professió, m'han fet sentir orgullós també de la meva professió.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara, en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya, té la paraula la diputada Assumpta Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, presidenta. Agrair l'esforç del Jordi Cruz i el Josep Maria Puig per ser, avui, aquí, no? Ha sigut... Jo també ho he plantejat a l'inici, no?, d'aquesta comissió: no tenia cap lògica estar en una comissió de salut que, d'alguna manera, ha de plantejar des del legislatiu, però ha de plantejar els aspectes d'iniciativa política o d'iniciativa cap al Govern de coses al voltant de la salut i no atendre un crit que hi havia al carrer.

I el crit al carrer és la vaga que estava plantejada a l'atenció primària i també a la concertada Siscat, en el terme dels facultatius. Per tant, jo creia que valia la pena, perquè..., ho he dit molt fàcilment o molt, diguéssim, resumidament en la meva intervenció: vosaltres teniu el dret de venir-vos a explicar; nosaltres, el deure d'escol-

tar, i, sobretot, el Govern té el deure d'actuar. I jo crec que aquí és una mica on estem, no?, amb el plantejament que es pugui fer.

Jo crec que tot el que puguem dir al voltant de la primària ho hem dit de manera reiterada, no ja en el cas només dels facultatius, sinó en el fet del poc percentatge que, en el pressupost, s'ha dedicat sempre a l'atenció primària, no? Aquest sempre ha sigut un dels temes reiterats, perquè aquí..., per dir-ho d'una manera simple, d'aquí plora la criatura, no? Com que dediquem cada vegada menys diners a la primària, en aquest percentatge també hi ha la pèrdua dels mil metges, les no substitucions, les... i, per tant, el que anem generant amb sobrecàrrega, eh?, sense comptar que després la pèrdua de salaris és molt més generalitzada.

Però aquesta sobrecàrrega ha portat en aquesta reivindicació, que jo crec que, a més, la gent del carrer entén molt bé, no?, perquè moltes vegades un no ho entén quan li retallen un servei: «Home, jo he vingut al metge...» Jo aquests dies em mirava les notícies, no? «Home, jo he vingut i no hi ha el metge. Em sap greu.» Però quan tu dius «dotze minuts per visita» i la gent recorda com, d'alguna manera, l'han de visitar, jo crec que té clar què és el que estem reivindicant, i ho lligaria amb aquest canvi de paradigma que deia el doctor Puig, en el sentit de passar a la qualitat, no?

Jo crec que sempre..., podríem dir tres aspectes, amb el que s'ha anat dient: qualitat assistencial, seguretat del pacient –també del professional– i, sobretot, respecte a la professió i respecte al que nosaltres entenem per atenció primària.

Del tema de la concertada, hi ha un tema, jo..., s'ha firmat el conveni, s'ha firmat sense els facultatius quan hi havia una plataforma unitària, la qual cosa ja dona a entendre que les negociacions no han anat del tot bé, però hi ha una cosa que és certa i que jo crec que és la que hem de denunciar, que és que el CatSalut és patronal i no vol assumir que és patronal. El CatSalut, jo no ho sé, deu tenir el 70 per cent de la propietat de tots els consorcis dels quals estem parlant quan parlem del Siscat i de la concertada. Per tant, fins que el CatSalut no assumeixi que és patronal, s'assegui a la taula de negociacions, doncs, també farà molt més difícil la resolució d'aquest problema.

Jo no els preguntaré per les negociacions, perquè vostès han apuntat que van bé i no m'agradaria que cap intervenció les pogués... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Però sí que –i amb això acabo, presidenta– voldria parlar un moment del que ha dit el doctor Puig respecte al pressupost. És veritat, el tenim sobre la taula i estem en un moment de l'any que és aquell en què hi ha les negociacions pressupostàries, i jo des d'aquí, i de cara a aquestes reivindicacions i de cara a tot el moviment que avui hi ha al carrer de moltes altres professions i de molts altres sectors, m'agradaria demanar també als grups que donen suport al Govern que donin suport al pressupost de l'Estat –als pressupostos generals de l'Estat–, que són 2.200 milions d'euros més per a Catalunya, i que amb aquests diners siguin amb els que es puguin elaborar de nou els pressupostos a Catalunya. Són 2.200 que poden venir de l'Estat més 500 si hi ha un canvi en polítiques fiscals. Són 2.700 milions que repartits de veritat, tenint en compte un bon calendari, crec que podem fer molt per la salut, però també per molts altres dels moviments que hi han avui al carrer.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, en nom de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies. Bon dia. Avui ens porten qüestions que, segons alguns, no són essencials, al Parlament de Catalunya, i els agraïm que ens portin aquesta veu i que..., lamentant molt que hagin hagut d'arribar a aquest punt, però la veritat és que, ha-

vent hagut d'arribar a aquest punt, ens felicitem que l'hagin pogut visibilitzar d'una forma tan clara com ho estan fent aquesta setmana, amb aquesta vaga històrica de tardor calenta. Perquè no només són vostès, avui: són estudiants, és professorat, ahir també eren bombers, tindrem tota la funció pública fent vaga també el dia 12, i per tant la tardor calenta que es preveia no era la que alguns pensaven, sinó que era la de posar en evidència allò que està passant.

Les retallades que es van fer, brutals, en els últims anys, la voluntat política determinada que hi havia en alguna d'aquelles retallades de tocar el sistema en uns temes, no?, que eren especialment sensibles, continuen vigents. S'han revertit algunes coses, però el sentit i l'efecte brutal d'aquelles retallades continua vigent, després d'haver canviat aquell Govern dels millors ja en dues ocasions. I per tant aquells efectes estan vigents, no es pot continuar ni amb copets a l'esquena als professionals ni encara menys carregant sobre l'esquena dels professionals el manteniment dels nostres serveis públics bàsics i essencials; estem parlant de la salut i a més estem parlant de la primària, especialment; per tant, això és una realitat que existeix i les solucions passen sí o sí per revertir les retallades ja. Després passaran, a més a més, per molts altres canvis i millores que s'han de fer en el sistema, però revertir les retallades ja són molles, ja és allò, ja és la urgència d'abans-d'ahir.

Per tant, nosaltres no anirem més curts que això per a les reivindicacions presupostàries. Saben que el nostre grup parlamentari avui comença, precisament, converses amb el Govern per parlar de pressupostos i hem estat ben clars, hem posat els nostres mínims –els nostres mínims. En salut podríem haver estat parlant... podríem parlar dels 800 milions d'euros que encara falten en Salut per revertir les retallades, però hem anat a centrar-ho en 850 professionals, especialment per a primària. Per tant, 200 metges és important, evidentment, però és insuficient. O sigui, no hem anat a dir: «Recuperem aquells 1.300 euros *per capita* que són les retallades, o aquells 800...» No. Estem parlant de 850 metges; professionals, de fet, de tot tipus, però especialment metges, i especialment per a primària. I és un mínim.

Per tant, sàpiguen que nosaltres ens mantindrem en aquesta petició, que ens alegrem que el departament s'estigui movent, però que, evidentment, dos-cents és insuficient.

I que serem també molt contundents en rebatre aquests arguments que no hi ha metges a Catalunya per fer-ho. No és cert. Si posem unes condicions econòmiques dignes i no fem que, a més, ho hagin de fer amb un estrès extra per la sobrecàrrega assistencial, hi ha metges. Som una comunitat autònoma de les de més universitats i universitaris, no?, que sorgeixen amb títols de metges, i per tant no és cert que no hi hagi metges. Estem entre els primers països del món en aquest sentit, i per tant no pot ser que els estiguem exportant, bàsicament.

Re. Comptin amb nosaltres per a aquesta part de la reivindicació i, evidentment, per a la reivindicació de que les millores en primària no només són per a l'ICS, són per a tota la primària –encara que sigui una petita part la que no és ICS, però també és per a tota la primària– i per reivindicar al CatSalut que faci el que és el seu paper, que no és de repartidora de contractes, només, sinó que és de govern del sistema de salut.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara té la paraula, també per un temps màxim de tres minuts, el diputat Santi Rodríguez, en nom del Partit Popular.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Gràcies també per la urgència de la compareixença, però, efectivament, com ja han dit altres companys, enteníem que en una setmana en què vostès estan mobilitzats –vostès, em refereixo al col·lectiu de metges–, l'endemà que es manifestessin davant del Parlament, doncs, enteníem que havent-hi una comissió de salut era oportú que vostès tinguessin l'oportunitat de tenir la paraula en

aquesta comissió per exposar la seva visió de la situació que s'està vivint en aquest moment, no?

Allò que motiva aquesta vaga, que vostès van convocar i que s'està duent a terme aquesta setmana, allò que motiva les reivindicacions que ens han anat exposant aquesta setmana, però també ens han exposat als diferents grups parlamentaris no ja en els últims mesos, sinó en els últims anys –jo, des que porto el tema de salut, els he conegut pràcticament des del primer dia, i pràcticament des del primer dia conec les seves reivindicacions, que són les que ens han portat en aquesta situació–, és, precisament, allò mateix de què portem anys aprovant resolucions en aquest Parlament.

Hi han pocs temes en què hi hagi una unanimitat molt forta en aquest Parlament, però pel que fa a l'atenció primària i a la importància de l'atenció primària jo crec que..., és unànime, i així ho hem expressat en moltes ocasions, tant en Comissió de Salut com en el Ple del Parlament. Ara cal que això, aquestes voluntats expressades pel Parlament, aquestes voluntats expressades unànimement, tinguin el seu reflex en les polítiques del Govern, i sobretot, perquè és allò que és fonamental..., ja sabem que hi han coses que no són necessàriament de recursos, però sí fonamentalment són recursos.

I els diem des del Partit Popular que, on vam tenir la responsabilitat de governar, i on no també –i on no també–..., i ho dic molt clarament: a l'any 2011 i 2012, el Partit Popular vam fer possible que s'aprovesin uns pressupostos que érem conscients que comportaven unes retallades importants en molts sectors –en molts sectors–, també en el de la salut, però hi havia una determinada conjuntura i s'havien de prendre unes mesures molt necessàries per poder garantir, precisament, la sostenibilitat del sistema, i es van adoptar. No hi ha raó perquè, després de deu anys i després d'haver recuperat una part molt important de l'activitat econòmica, continuem exactament igual, i la prova que no és una qüestió capritxosa és que la majoria de les comunitats han recuperat els seus pressupostos en salut després de les retallades que es van haver de fer fa vuit o deu anys –la majoria de les comunitats els han recuperat–, i la comunitat que està més lluny de recuperar els pressupostos de l'any 2010 és, precisament, Catalunya. I aquesta no és una qüestió de tenir més o menys recursos, és una qüestió de tenir més o menys sensibilitat i és una qüestió de saber prioritzar què és allò que és important. I, evidentment, estem parlant d'allò que és important per als professionals sanitaris que atenen a l'atenció primària, però no per a vostès només, és per a tota la població, perquè al final som tots els ciutadans els que estem atesos per vostès, i per tant de la seva bona professionalitat en depèn la salut del conjunt de la ciutadania.

I per això entenem que és important la seva compareixença, i per això també entenem que és important que, una vegada per totes, el Govern prengui consciència que els pressupostos... tots els pressupostos tenen recursos limitats, i per tant en tots els pressupostos cal prioritzar, i en aquest cas, prioritzar un servei públic bàsic i fonamental com és la salut.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara, en nom del Grup Republicà, té la paraula la diputada Gemma Espigares.

Gemma Espigares Tribó

Gràcies, presidenta. Benvinguts als dos. De fet, avui estem aquí per a escoltar-los; no només avui: ho hem fet, ho hem estat fent aquests últims dies més per la situació de vaga, però anem parlant i això és bo.

Crec que és important que, amb el consens que està sortint avui, avui no només surtin havent-los escoltat, sinó que puguin sortir amb propostes; de fet ahir en vam

tenir per part del Govern algunes i algunes de molt importants, que estan estudiant i que sembla que poden ajudar també en això.

En el grup d'Esquerra, en el Grup Republicà, trobaran suport, evidentment, a demanar-li al Govern totes aquestes mesures que s'han anat dient, però, sobretot, propostes realistes, i jo crec que això ha de quedar damunt de la taula.

L'últim dia que parlàvem els dèiem: «És evident que amb els pressupostos podrem fer moltes més coses», i aquí no només depèn d'Esquerra i de Junts per Catalunya, depèn d'altres grups trobar les complicitats, però alhora no..., sense pressupostos es podrà fer re. Aquí no podem dir que és ni blanc ni negre, hem de trobar els matisos. Igual que amb els diners que puguin venir de fora: no calen uns pressupostos perquè vinguin els diners que han de venir aquí amb les competències que tenim, i això també és bo posar-ho damunt de la taula.

Crec que és important que us agraïm la feina que heu estat fent, no només aquesta setmana, sinó els dies que portem. També, i m'agradaria dir-ho avui..., el treball incansable del departament, i segur que en això hi estarem d'acord. Ahir la secretària Pelay parlava de l'objectiu comú que és treballar per a la millora del sistema. Avui vostè parlava que estem molt a prop. Per tant, és obvi que hi ha una part del diagnòstic que és compartida, que hi ha una part de les solucions que també, i hem d'acabar de treballar en aquelles que no.

La consellera Vergés ho va dir el primer dia i en seu parlamentària, per tant no és que estiguem reaccionant, sinó que la consellera va posar, el primer dia, les prioritats, i entre les cinc prioritats, dues són la primària i els professionals. Per tant, no estem només reaccionant, que també, sinó que ja ens estàvem anticipant a això. I no només en aquesta legislatura, és que a la passada legislatura ja la proposta de l'Enapisc pretén posar la primària al centre i trobar aquestes solucions que necessitem.

Per tant, dignificar la situació laboral, no només amb els salaris, sinó amb les condicions laborals: el que parlaven dels temps i les visites està a l'agenda; hi està i hem de trobar les solucions. Aquests 100 milions que anunciava ahir el departament ens han de servir a curt termini –a curt– per contractar més metges, però també altres professionals, per a les baixes, per a la recuperació dels objectius, per millorar les guàrdies i la carrera professional, per a la partida específica per al Planuc, per al pla d'urgències, que fins ara no estava dotat, però també per a l'autoorganització que demanava algun diputat, per a la desburocratització; en fi, un munt de mesures a curt. Però, sobretot, dir-los que aquest Govern no treballa només a curt, sinó a curt, a mitjà i a llarg termini, que és el que li toca, i així el grup que donem suport al Govern els ho estem demanant, i per això també la taula de professionals que hi va haver. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

I per acabar, presidenta, ahir el director del CatSalut, el Comella, parlava no només de diners, sinó de prestigi, de reconeixement, d'apoderar. Crec que, en aquest sentit, ens hem centrat molt en la primària, i és cert i està avançant molt bé, però també en el Siscat, en l'acord del Siscat que ha de poder donar aquest augment de retribucions, aquesta recuperació de la jornada laboral i aquests avantatges que vostès posaven damunt la taula. Metges de Catalunya no va signar aquest acord, i és cert, tot i que, per ser justos amb la gent que avui no ha vingut a comparèixer, també hem de dir que sí que ho va fer Comissions, que sí que ho va fer UGT, que sí que ho va fer Satse, i que hem de poder trobar una solució o la millor solució possible per a tots, i per tant posar en valor la feina que ja s'ha fet i treballar i emplaçar-nos a treballar per a poder arribar a la solució per a tots.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, per acabar aquesta ronda d'intervencions, té la paraula, en nom de Junts per Catalunya, l'il·lustre senyor Lluís Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, presidenta. Jo els volia agrair que hagin vingut aquí, al Parlament. De fet, ahir també van venir a parlar aquí, al Parlament, i per tant l'excepcionalitat de la situació tampoc justifica compareixences urgents.

En tot cas, el Parlament està obert els 365 dies de l'any per a vostès, per als sindicats, per als ciutadans en general i per a tothom que tingui alguna inquietud a plantejar i que cregui que els podem ser útils. Per tant, des d'aquesta perspectiva els agraeixo –hi insisteixo– que siguin aquí.

El que no voldria que succeís és el que vostès denunciïn, que és que surtin d'aquí amb un copet a l'esquena. Per tant, el que sí que els dic és que aquests grups parlamentaris que més o menys fan una diagnosi, sobretot, pel que afecta l'atenció primària i..., bastant coincident i força semblant, el que sí que demanem és que, i vostè ja ho ha explicat perfectament, aquesta coincidència política dels grups parlamentaris es transformi en coincidència pressupostària. I en la mesura que es reclama o es reivindica que s'aprovin determinats pressupostos del Govern de l'Estat, nosaltres, com que som grups parlamentaris que donem suport al Govern, també demanem que per fer efectives totes aquestes mancances, per resoldre totes aquestes problemàtiques, per intentar dignificar novament l'atenció primària, perquè hi hagi els metges necessaris per complir les ràtios, també s'han d'aprovar els pressupostos del Govern de la Generalitat de Catalunya. Perquè, si no, la situació es fa difícil de justificar, i llavors es poden endur la sensació –es poden vostès endur la sensació– que els donem un copet a l'esquena i ja en parlarem l'any que ve, que hi haurà pressupostos el 2020.

Per tant, la seva responsabilitat és venir aquí, al Parlament, i explicar les mancances, i això els ho agraeixo, i a més a més en la majoria de qüestions –pràcticament en totes– els donem suport, ens hi solidaritzem, però també la nostra responsabilitat –i també vull que ho entenguin– és aprovar uns pressupostos per al Govern de la Generalitat per al 2019, perquè d'aquesta manera es transforma el que són desitjos, bona voluntat, en efectivitat, i el que es necessita en aquest moment a l'atenció primària –i ja parlo com a usuari de l'atenció primària– no només és una qüestió bàsica de dignificar la feina, que també, sinó que és una qüestió de recursos econòmics. L'atenció primària ha patit més que cap altre àmbit de la salut les retallades i el que són, bàsicament, restriccions econòmiques que s'han portat a terme els últims anys, com a conseqüència –entre altres coses, també, i no només per estricta voluntat política– de la situació econòmica en què ens hem trobat.

També els dic una altra cosa, que això sí que té una connotació més política: la problemàtica de la salut no es resol només amb els pressupostos generals del Govern de la Generalitat. Hi ha un problema endèmic molt antic, que no s'ha resolt, des d'un punt de vista polític tampoc, més enllà d'altres qüestions, que és el finançament de la mateixa estructura del Govern de la Generalitat, i per tant aquí també hi ha mancances.

Només dir-los que estem al seu costat, que no volem donar cops a l'esquena de ningú; no tenim ni ganes –pel que fa al meu grup parlamentari, suposo que per la resta– de donar copets i que no siguin efectius. No donarem copets, però el que els assegurem és que els pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2019 que es presentaran properament tindran, parcialment o de forma absoluta, resolta la qüestió que vostès plantegen, perquè, realment, és prioritari, és necessari i estem compromesos a fer-ho d'aquesta manera.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara no sé si els dos compareixents volen respondre alguna cosa concreta. Doncs també per un temps breu, eh? Els posaré... tres minuts? Els va bé? *(Pausa.)* Doncs així poden respondre.

Jordi Cruz Llobet

Molt breu. Aviam, agrair-vos –agrair-vos– a tots els grups que tots tingueu aquesta sensació i aquesta sensibilitat vers aquest problema de salut; jo crec que en això, independentment del tipus de grup parlamentari, tots hi estem d'acord. Hi han poques coses en què estem d'acord, però en salut tots hi estem d'acord, i agrair-vos que tots sapigueu que és un problema –perquè és un problema–, i l'altra, que s'ha de solucionar d'una forma urgent.

Jo us faria dos prec. El primer és que ja ho heu vist tant als mitjans com aquí, o així: parlem molt de l'atenció primària i és cert, és la que ha rebut més retallades i la que estava en pitjors condicions, i ara possiblement, l'endregarem –l'endregarem una mica. No ens oblidem de la primària concertada, que és un 20 per cent de la primària, que tingui les mateixes condicions. I no ens oblidem dels hospitals del Siscat. Ho dic perquè si no, ara, demà, potser s'acabarà aquesta vaga, potser hi hauran acords amb una vaga, potser amb l'altra lligarem ja processos de negociació, però si això no tanquem la ferida abans d'acabar l'any anirem malament, perquè evidentment –ja ho heu vist al carrer– anirem fent tandes de vagues de cinc dies fins que s'entengui que s'ha de solucionar a tots els nivells, perquè no es pot entendre que es tracti uns metges i metgesses d'una manera i uns altres d'una altra, i més que re, també..., això, extrapolant-ho a la ciutadania: la ciutadania no entendria que depèn de quin CAP et toca tindrà una atenció o en tindrà una altra.

I el segon que us demanaria és el fet aquest, eh? Que intentem entre tots, independentment de la ideologia, de tirar endavant uns pressupostos, perquè jo crec que tant els professionals com la ciutadania no ens mereixem que no puguem tenir aquests diners que es reverteixin en salut, educació i afers socials.

Gràcies.

Josep Maria Puig Marí

Bé, evidentment, totalment d'acord amb les reflexions que acaba de fer el president, i probablement, altra vegada, intentar fer una reflexió una mica més filosòfica. Jo, com a ciutadà normal i corrent, quan vinc aquí i quan he parlat amb tots els grups polítics –i avui mateix–, em sento molt ben representat. Jo no tinc la sensació que cap dels meus representants polítics no tingui sensibilitat, no entengui la situació i no tingui voluntat de canvi i de revertir la situació.

La por que em fa aquesta situació és que això jo ho he percebut, nosaltres ho hem percebut els últims anys, des que ens hem fet càrrec del sindicat, i sempre hem tingut aquesta sensació. Però, en canvi, això no s'ha acabat traduint mai, no s'ha acabat concretant mai. I a mi em fa por que avui, que puc sortir com a ciutadà il·lusionat d'aquesta trobada, pensant que tinc uns representants que entenen la situació, que tenen voluntat i tenen el poder d'acabar concretant aquesta bona voluntat, això no arribi a passar –pels problemes que sigui, per les desavinences que sigui, amb raons o sense raons, això no ve al cas–, sinó que hi hagi una nova decepció amb la fiabilitat del que ens estan explicant els nostres representants i el que estan fent. I això no és només important per al problema mèdic, que evidentment és molt important, i de la sanitat pública; això és important per a la credibilitat de tot un país, per a un sistema.

Tots sabem que la democràcia està en crisi i a tot arreu hi han dificultats per confiar en les institucions, i aquesta dificultat per confiar en les institucions està portant al ressorgiment d'uns grups polítics que fan, francament, por. De manera que jo tinc la sensació que això, que aquest petit acte, és una engruna d'un nucli molt més important; cal que els representants –amb cap i peus, gent democràtica, gent amb bona fe i amb ganes de fer coses– tornin a adquirir credibilitat per barrar el pas a altres grups que aprofitaran aquesta falta de fe en el que tenim ara i intentaran provar amb un altre tipus de política que tots sabem on pot acabar. I, per tant, aquest exemple, que ja l'hem vist en altres països..., jo el que demanaria és que a casa meva, al meu

país, els meus polítics això ho impedeixin, i això vol dir que guanyin credibilitat, que el que diguin ho acabin transformant en una cosa concreta, i que puguem seguir confiant en vosaltres, com hem fet fins ara, i que això no es trenqui, perquè hi perdrem tots.

Moltes gràcies per l'oportunitat, eh?, tal com ha dit el president, també.

La presidenta

Doncs gràcies als compareixents, per la seva exposició i per poder compartir amb nosaltres l'estat en què es troben les negociacions.

I, ja per cloure aquesta Comissió de Salut, recordar-los que convocarem una comissió petita al mig del Ple, en algun moment, durant el Ple de la setmana que ve –de l'altra setmana, disculpin– només per votar les compareixences a la Llei de salut pública que avui els hem fet arribar, que avui acabava el termini. Que, a més a més, també decidirem si volen substanciar-les en Comissió de Salut o en ponència, per tal que aquesta llei es tramiti al més ràpidament possible.

En qualsevol cas, això ho debatrem a la propera comissió, que ja els avanço que serà curteta, només amb aquest únic punt de l'ordre del dia, de votar aquestes compareixences.

Gràcies.

I s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i cinc minuts.